



Informe semestral sobre l'estat de la Unió Europea

gener – juny de 2006

Presidència austríaca



Patronat Català Pro Europa

Publicació editada pel Patronat Català Pro Europa

Direcció:

Anna Terrón

Coordinació:

Débora Miralles

Redacció:

Glòria Budó
Romina Calvet
Narcís Mir
Santiago Mondragón
Anna Montaner
Joaquim Noguerols
Ricard Ramon
Victòria Romeu

En aquest número han col·laborat:

Maria Mut
Rita Sancho

Supervisió lingüística:

Olga Viñals

Disseny i maquetació:

Maria Alberich

Imatges:

Servei audiovisual de la Comissió Europea

Aquesta publicació està disponible en català, espanyol i anglès al web www.infoeuropa.org

Aquest informe s'ha tancat el dia 30 de desembre de 2005.

Aquesta actuació s'emmarca dins les activitats de difusió i informació sobre la Unió Europea que desplega el Patronat Català Pro Europa com a punt d'enllaç d'Europe Direct-Xarxa d'informació de la Comissió Europea.

L'any de la Mediterrània arriba a la seva fi coincidint amb l'acabament de la Presidència britànica. El 2005, que en termes generals ha tingut com a gran protagonista l'euroescepticisme, finalitza amb alguns temes pendents però amb una airada d'esperança. La Presidència britànica conclou amb un acord sobre les perspectives financeres i l'inici de negociacions amb Turquia i Croàcia que ha tret el regust de malestar i de paràlisi sorgit després dels no de França i els Països Baixos al Tractat constitucional.

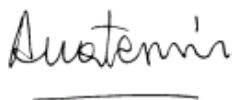
El relleu el pren ara un país que haurà de demostrar la seva capacitat negociadora per garantir que no es perdi la inèrcia aconseguida en el darrer Consell Europeu de desembre i que ha de permetre avançar en els grans temes que estan sobre la taula: *Verfassung, Erweiterung und Finanzierung*. És a dir: Constitució –garantir que aquest període de reflexió iniciat el mes de juliol es materialitzi en una estratègia clara–; Ampliació –més enllà de les bones relacions amb els Balcans, garantir l'èxit de l'inici de negociacions amb Turquia–, i Finançament –negociar amb el Parlament Europeu l'acord assolit amb els estats membres.

En relació amb aquests tres grans temes, Espanya inicia l'any còmodament amb la tranquil·litat d'haver superat amb èxit l'examen del referèndum, tenir l'opinió pública favorable a les ampliacions en curs i mantenir el Fons de Cohesió set anys més juntament amb un «fons tecnològic» de 2.000 milions d'euros. Sens dubte, aquest període de bonança ve acompanyat, a més a més, per les celebracions que durant aquest any es duran a terme en el marc del vintè aniversari de l'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees.

Pel que fa a Catalunya, tanquem un 2005 amb avenços importants entre els quals destaquen les celebracions del desè aniversari de la Conferència Mediterrània a Barcelona, on hi hem estat importants protagonistes; l'acord per a l'ús del català al Consell de Ministres, al Comitè de les Regions i a la Comissió Europea (en aquests moments també s'està negociant amb el Parlament Europeu), i la consolidació de la participació i l'experiència del Govern de Catalunya en les formacions del Consell de Ministres d'Agricultura i Pesca, Medi Ambient i Educació. Durant aquest semestre Catalunya assumirà la representació autonòmica per als temes relacionats amb la cultura, la joventut, els consumidors, l'ocupació i els afers socials.

Com de costum a l'inici de cada Presidència, el Patronat ha editat un nou informe semestral. Aquest producte, elaborat conjuntament per l'equip tècnic del Patronat i coordinat per l'Àrea d'Informació, constitueix un document clau i entenedor que vol donar resposta a tres preguntes: en quin moment del procés d'integració europea ens trobem? Quin paper clau pot jugar la Presidència de torn? I, finalment, quins efectes poden tenir aquests temes per a Catalunya?

Esperem que, de nou, aquest informe sigui del vostre grat.



Anna Terrón

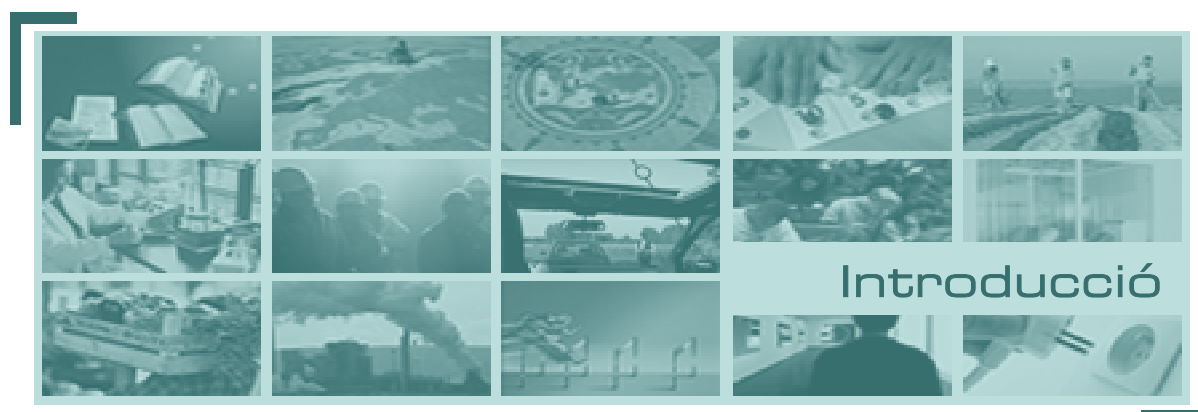
Secretària general del Patronat Català Pro Europa
Delegada del Govern a Brussel·les

Índex

Introducció	7
Com construir l'Europa que volen els ciutadans? Democràcia, diàleg i debat	
Romina Calvet	9
El procés d'ampliació cap als Balcans. L'Antiga República Iugoslava de Macedònia ja té l'estatut de candidat	
Glòria Budó	11
La UE al món. Una nova etapa per a la Mediterrània?	
Glòria Budó	13
Perspectives financeres: i ara què? Un intens treball per transformar les xifres en accions	
Santiago Mondragón	15
Un semestre carregat de feina per a la política de cohesió. Per poder complir amb els terminis establerts cal aprovar un gran nombre de documents	
Santiago Mondragón	17
Més recerca i innovació. L'acord sobre les perspectives financeres facilitarà l'impuls de la política europea d'R+D+I	
Joaquim Noguerols	19
Flexiseguretat. Treballant per a l'èxit de la implementació de Lisboa	
Romina Calvet	22
Són compatibles la llibertat i la justícia amb la seguretat? Com consolidar un espai de seguretat on es garanteixin les llibertats públiques	
Anna Montaner	24
La immigració, un dossier central de l'agenda JLS. Necessitat versus rebuig	
Anna Montaner	25
L'educació i la formació: peces clau de l'Estratègia de Lisboa. El multilingüisme adquireix cada cop més rellevància	
Narcís Mir	27
Cap a una nova estratègia europea de la salut i la protecció dels consumidors. Catalunya representarà les comunitats autònomes	
Glòria Budó i Ricard Ramon	29
Finançament de la PAC. Un cop aprovat el pressupost, continuen les reformes	
Ricard Ramon	31
Pesca a la Mediterrània. Serà possible l'acord?	
Ricard Ramon	33
El medi ambient en totes les polítiques comunitàries. Cap a una Europa més sostenible	
Victòria Romeu	34
Mercat interior. Un semestre clau per al futur de la Directiva Bolkenstein	
Ricard Ramon	36
Cultura i audiovisual. La Generalitat assumeix la representació autonòmica en el Consell de Ministres	
Narcís Mir	37
Cap a una estratègia energètica de la UE. Un llibre verd de política energètica per al 2006	
Victòria Romeu	39
Annexos	41
El Govern austríac	43
Agenda de la UE sota Presidència austríaca	44
Perspectives financeres 2007-2013	46

Abreviacions

ACP	Àfrica, Carib, Pacífic
ARIM	Antiga República Iugoslava de Macedònia
CA	comunitats autònomes
CAFE	<i>Clean Air For Europe</i>
CARCE	Conferència per a Assumptes Relacionats amb les Comunitats Europees
DURSI	Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació
ENVI	Medi Ambient, Salut Pública i Seguretat Alimentària
EPSSCO	Consell de Ministres d'Ocupació, Política Social, Salut i Consumidors
ERA	Espai europeu de la recerca (<i>European Research Area</i>)
EUA	Estats Units d'Amèrica
FEADER	Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural
FED	Fons Europeu de Desenvolupament
GPRS	<i>General Packet Radio Service</i>
IFOP	Instrument Financer d'Orientació Pesquera
IMCO	Mercat interior i protecció dels consumidors
ITER	reactor termonuclear experimental internacional
JLS	Justícia, llibertat i seguretat
MEUR	milions d'euros
OEC	Orientacions estratègiques per a la cohesió
OGM	organismes genèticament modificats
ONG	Organització no governamental
PAC	política agrícola comuna
PECC	Programa europeu sobre el canvi climàtic
PIB	producte interior brut
PIC	Programa per a la innovació i la competitivitat
PIME	petita i mitjana empresa
PM	Programa marc
PVD	Països en via de desenvolupament
R+D+I	Recerca, desenvolupament, innovació
REACH	<i>Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals</i>
RNB	renda nacional bruta
TIC	tecnologies de la informació i la comunicació
TPII	Tribunal Penal Internacional de Iugoslàvia
UE	Unió Europea
UNESCO	Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura
UNHCR	Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats
VIS	sistema d'informació de visats



Amb poc més de deu anys d'experiència a la UE, Àustria pren el relleu de la Presidència britànica amb tres temes clau per acabar de concretar damunt la taula (Constitució, finançament i ampliació), la qual cosa ja condiciona, d'entrada, quines seran les seves prioritats per als propers sis mesos. Tres temes tan transcendents obligaran la Presidència a fer propostes de negociació sòlides i a exercir les seves capacitats de mediador per acostar les posicions dels estats membres i de les institucions comunitàries per tal de poder assolir acords concrets.

Àustria, que assumeix la seva segona Presidència del Consell (la primera va ser el 1998), té unes peculiaritats específiques que caracteritzen el seu paper dins la UE. País petit però situat geoestratègicament al centre d'Europa, Àustria fa frontera amb set països de la Unió (Itàlia, Eslovènia, Hongria, Eslovàquia, Txèquia, Alemanya, Itàlia) i Suïssa. Aquests vincles han fet que, tradicionalment, fos un dels estats més favorables a l'ampliació de la UE cap l'est, malgrat haver sol·licitat, com a país fronterer amb quatre dels nous estats membres i temorós de possibles allaus migratòries, la imposició de períodes transitoris a la lliure circulació de ciutadans dels nous socis.

Igualment, en relació amb el sud-est europeu, Àustria és un país declaradament amic i conciliador de les relacions amb els països dels Balcans i la seva adhesió a la UE, actitud que no es veu reproduïda, en canvi, en relació amb l'adhesió de Turquia, on Àustria va ser el país més reticent a l'acord d'inici de negociacions del passat 3 d'octubre i va impulsar la inclusió del concepte de «capacitat d'absorció» en el marc negociador de la UE amb Turquia.

Giscard d'Estaing, president de la Convenció Europea, va comentar, en una entrevista al diari austríac *Der Standard*, el passat 23 de desembre, que Àustria assumeix, durant aquest semestre, un paper clau per posar «claredat» al debat aprofundiment vs ampliació que ha sorgit després del no francès i holandès a la Constitució. En la mateixa direcció, el Consell Europeu de desembre va acordar que Àustria hauria de dissenyar una estratègia que posés fi al període de reflexió i permetés sortir de la situació de *stand-by* en la qual es troba ara mateix la Unió Europea. Àustria, que ja va ratificar el text de la Constitució per via parlamentària el mes de maig de 2005, no té encara cap pla concret de com pot resoldre aquest tema i la seva ministra de Relacions Exteriors, Ursula Plassnik ha deixat clar que els reptes són molt grans i que després d'un any de «dejú» no es poden esperar miracles per desbloquejar el debat.

En la seva intervenció davant el Consell Nacional, el passat 21 de desembre, el canceller austríac, Wolfgang Schüssel, es va mostrar satisfet de l'acord de perspectives financeres assolit al Consell Europeu, destacant que aquest acord permet consolidar l'ampliació de l'1 de maig de 2004 i fer una Unió més competitiva i moderna. Sota Presidència austríaca caldrà arribar a un acord final amb el Parlament Europeu i fer un gran esforç per traduir en accions i programes específics les xifres acordades.

Durant la seva intervenció, Schüssel també va destacar altres temes importants de l'agenda europea per als propers sis mesos: el creixement i l'ocupació, eixos centrals del Consell Europeu de primavera dedicat a l'Agenda de Lisboa; la ciència i el desenvolupament tecnològic; el respecte del medi ambient i la seva incorporació en totes les polítiques de la UE; el desenvolupament de les polítiques de seguretat i d'immigració, i el paper de la Unió Europea al món. En termes generals, i tal com es va consensuar al Consell Europeu de Hampton Court, de 27 i 28 d'octubre, la Unió Europea hauria d'acabar esdevenint un líder mundial de referència pel que fa a tots aquests temes.

En un moment com aquest, es fa palesa, més que mai, la necessitat d'involucrar els ciutadans de la Unió Europea i garantir que entenguin i que, a la vegada, participin en el desenvolupament del procés d'integració europea. En aquest sentit, es demana molt especialment als estats membres però també a la resta d'institucions i organismes que col·laborin en l'aplicació del Pla D: diàleg, democràcia i debat, llançat per la vicepresidenta de la Comissió i responsable de l'Estratègia de Comunicació, Margot Wallström, i que té com a objectiu, justament, promoure el debat «de baix cap a dalt» per tal d'arribar a un nou consens sobre com resoldre els desafiaments actuals que viu la Unió Europea. La comissària responsable d'aquest Pla està convençuda que «la societat civil serà el nostre gran èxit» si sabem democratitzar el diàleg i escoltar. Val la pena aquí esmentar que tant Àustria, amb la campanya *Europa hört zu* (Europa escolta), com Espanya, amb la campanya *Hablamos de Europa* ja han començat a desplegar a escala nacional aquest Pla. Per la seva banda, Catalunya i, concretament, el Patronat Català Pro Europa, han desplegat una Xarxa de punts d'informació europea en el marc del projecte *Europe Direct* de la Comissió Europea amb l'objectiu, també, de descentralitzar al màxim la informació que es genera sobre la Unió Europea i esdevenir un vincle que permeti als ciutadans de Catalunya fer arribar les seves opinions a la Unió.

La Presidència austríaca no té davant seu una tasca fàcil. Aquest any 2006 Àustria celebra, juntament amb el 250 aniversari del naixement de Mozart, el 150 aniversari del naixement del pare de la psicoanàlisi, Sigmund Freud. Potser la influència d'aquests dos grans genis de la història d'Àustria inspirarà Schüssel i el seu gabinet per entendre millor la diversitat de punts de vista dels caps d'estat i de govern i dels representants de les institucions comunitàries amb qui hauran de negociar durant els propers sis mesos i poder, així, fer front al gran nombre de reptes que es troben damunt la taula.

Débora Miralles

Cap de l'Àrea d'Informació



Com construir l'Europa que volen els ciutadans?

Democràcia, diàleg i debat

Un dels objectius principals de la Presidència austríaca és contribuir a reconstruir la confiança dels ciutadans de la UE en el projecte europeu, una mica malmesa pel futur incert de la Constitució europea, un dels projectes polítics més ambiciosos mai duts a terme per la UE.

Més pausa que reflexió

Atès que el procés de ratificació de la Constitució europea es va veure truncat per la negativa de França i dels Països Baixos al text, els caps d'estat i de govern de la UE van acordar, el juny de 2005, encetar un període de reflexió que havia de servir per debatre quina era la millor manera de procedir en el futur.

Aquest període de reflexió, però, no ha donat cap fruit durant la Presidència britànica. Ni el Consell Europeu informal de Hampton Court, de 27 i 28 d'octubre, ni el Consell Europeu de Brussel·les, de 15 i 16 de desembre, han avançat en la definició d'unes perspectives comunes de futur en relació amb el tema de la Constitució europea. Serà doncs, la Presidència austríaca qui haurà de fomentar realment una vertadera reflexió sobre quines són les pròximes accions que cal emprendre, tant si es vol reflotar el text constitucional com si es vol optar per una altra via.

En el marc d'aquesta reflexió, la Comissió Europea ha publicat el seu Pla D: democràcia, diàleg i debat, amb l'objectiu d'ajudar els estats membres a organitzar debats sobre la qüestió. El Pla ha de permetre arribar a un nou consens sobre les polítiques que s'han d'emprendre a Europa per fer front als desafiaments del segle actual.

L'Estat espanyol, per la seva banda, ha llançat la campanya *Hablamos de Europa* que busca fomentar el diàleg obert sobre temes europeus estimulants la participació dels ciutadans i descentralitzant al màxim la informació. La campanya, impulsada pel

Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, farà un incís especial en dos blocs concrets: els vint anys d'adhesió d'Espanya a les Comunitats; i temes d'especial preocupació com ara el model econòmic i social, la seguretat, l'evolució dels fluxos migratoris o la presència d'Europa al món.

Apropar-se al ciutadans

Els greus problemes apareguts en el procés de ratificació de la Constitució europea per via de referèndums populars han demostrat que el futur de la Constitució i, més àmpliament, el futur polític de la Unió, estan plenament connectats amb el fet que la UE respongui a les expectatives dels ciutadans europeus. Per aquest motiu, i amb vista a incrementar la legitimitat de les institucions europees als ulls dels ciutadans, s'han posat en funcionament un seguit de mesures que la Presidència austríaca ja ha declarat d'interès cabdal per al seu mandat.

Una millor legislació

Una d'aquestes mesures és la iniciativa Legislar millor, que va ser declarada objectiu polític clau pel Consell Europeu de març de 2005 i a la qual l'anterior Presidència li va atorgar una gran importància. Àustria vol prendre el relleu al Regne Unit i continuar treballant pel bon funcionament d'aquesta iniciativa que pretén introduir una avaluació d'impacte prèvia a l'adopció de tota nova legislació important, retirar les directives que hagin esdevinguts obsoletes i simplificar el conjunt d'actes jurídics comunitaris.

Ara bé, cal dir que s'han aixecat algunes veus crítiques, provinents principalment del Parlament Europeu, que alerten que aquesta iniciativa pot conduir a una intergovernamentalitat excessiva del procés de construcció europea, ja que s'ha utilitzat per promoure la retirada no solament de textos legislatius obsolets, sinó de propostes que es troben bloquejades al Consell de Ministres per l'oposició d'un o més estats

membres. Per tant, s'ha d'anar amb compte que en nom de la lluita contra una legislació excessiva no es renunciï a legislacions incontestablement útils a escala europea i sovint demandades pels mateixos sectors afectats, com és el cas dels treballadors temporals, que porten molt de temps esperant que prosperi una Proposta de directiva europea que reguli les seves condicions de treball.

Més transparència

Un altre àmbit en el qual s'avançarà durant la Presidència austríaca per tal d'apropar Europa als ciutadans serà en el de la Iniciativa europea per a la transparència, publicada el 9 de novembre de 2005, amb l'objectiu que les activitats de les institucions europees esdevinguin més transparents per als ciutadans i així millorar el grau de confiança del qual gaudeixen i afavorir un millor funcionament de la UE. Aquesta iniciativa se suma a d'altres ja adoptades anteriorment com, per exemple, el *Llibre blanc sobre la governança europea*, el nou Estatut dels funcionaris europeus o les noves regles d'accés als documents.

A principis de 2006 la Comissió preveu publicar un llibre verd per a la transparència que pretén obrir un debat amb tots els actors interessats en qüestions com la millora de la transparència en matèria de fons europeus, principalment en relació amb la publicació dels destinataris; la millora dels processos de consulta a la societat civil, i la definició del paper dels lobbys i les ONG en el procés decisor de les institucions europees.

Així, podem dir que la Iniciativa europea per a la transparència es fonamenta en quatre pilars: l'increment del control financer dels subsidis que atorga la UE; l'augment de la lluita contra el frau; la promoció de la transparència de les activitats dels lobbys i les ONG en relació amb les institucions europees, i el foment del diàleg interinstitucional per a l'establiment d'uns estàndards ètics de conducta equiparables entre les institucions europees, les quals es regeixen actualment per una gran varietat de normes, codis i reglaments.

Una vertadera comunicació

Finalment, la tercera dimensió en la qual es treballarà per tal d'aconseguir construir una Unió Europea més semblant a la que volen els ciutadans és la referent a la comunicació.

La Comissió Europea publicarà, durant aquesta Presidència, un llibre blanc sobre l'estratègia de comunicació i democràcia, que obrirà un període de consulta sobre els principis bàsics que haurien de regir la comunicació de les institucions europees i les àrees de cooperació entre les institucions i els organismes. L'objectiu és aconseguir, des de la UE, una comunicació més efectiva que permeti reforçar la democràcia europea i que estimuli l'emergència d'una esfera pública, on els ciutadans rebin la informació i les eines necessàries per participar activament en el procés de presa de decisions i aconseguir, així, que facin més seu el projecte europeu.

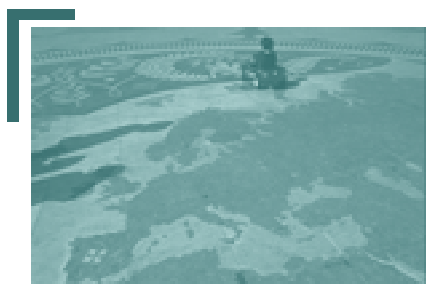
Catalunya i CARCE

Recentment, el Govern espanyol ha avaluat, juntament amb les comunitats autònomes, el primer any de funcionament de la coordinació intergovernamental en el si de la CARCE. Encara que no s'ha decidit d'ampliar els àmbits de participació autonòmica —que en l'actualitat estan limitats a Ocupació, Política Social i Sanitat; Agricultura i Pesca; Medi Ambient, i Educació, Joventut i Cultura—, sí que es van acordar mesures per tal de millorar la coordinació, la distribució d'informació i la formació de posicions comunes.

Recordem que, en aquestes matèries i en virtut dels acords de desembre de 2004, en les reunions de determinades formacions del Consell de la UE la delegació espanyola pot incorporar un membre d'un govern autonòmic, que representi el conjunt de les comunitats en els assumptes que afectin les seves competències. A més, aquesta Comunitat podrà igualment participar en els grups de treball del Consell de la UE.

Catalunya ha estat una de les comunitats més actives a l'hora de desplegar els acords de la CARCE i d'assumir la representació de les altres comunitats en les reunions del Consell de Ministres i en les reunions dels grups de treball. Aquesta presència, en representació de les disset comunitats autònomes i formant part de la delegació espanyola, ja s'ha fet palesa en tres de les quatre formacions del Consell (Agricultura i Pesca, Medi Ambient, Educació, Cultura i Joventut) i a principis del 2006 ho farà en la quarta (Ocupació, Afers Socials, Salut i Consumidors).

Romina Calvet



El procés d'ampliació cap als Balcans

L'Antiga República iugoslava de Macedònia ja té l'estatut de candidat

Amb l'escenari europeu actual, els importants acords en el tema de l'ampliació assolits durant la darrera Presidència potser no s'haurien pogut prendre. La nova Presidència del Consell correspon ara a Àustria, país que es va resistir fins al darrer moment a donar llum verda a l'inici de les negociacions amb Turquia. A aquest fet s'hi afegeix el relleu en l'escenari polític alemany amb la pujada al poder d'Angela Merkel, contrària a l'adhesió de Turquia a la UE.

Contràriament al rebuig vers Turquia —pels temors davant una immigració massiva i en record de la invasió turca de Viena—, els austríacs consideren l'ampliació europea cap als Balcans com l'única via per concloure el procés de pau a la zona. En aquest sentit, durant el semestre que ara comença podrien realitzar una tasca important facilitant a aquests països el camí cap a Europa.

Cal constatar que, durant la Presidència anterior, el respecte als compromisos de la UE pel que fa a l'acollida de nous membres va ser una de les principals prioritats i un dels àmbits en què cal destacar l'èxit de l'habilitat negociadora del govern Blair.

El Regne Unit tenia el difícil repte d'assegurar la continuïtat del procés d'ampliació en el calendari acordat, especialment pel que fa a l'inici de negociacions amb Turquia. A les dificultats d'aconseguir un acord de tots els estats membres calia afegir també els efectes del resultat negatiu dels referèndums constitucionals de França i els Països Baixos en els quals part de l'electorat va manifestar la seva discrepància respecte l'adhesió turca a la UE.

En vista de les divergències existents en aquest àmbit, convé tenir present que qualsevol desenvolupament futur en matèria d'adhesions estarà condicionat a la discussió que tindrà lloc l'any 2006 sobre l'ampliació. Aquest debat tractarà prioritàriament sobre

el suport de l'opinió pública a l'adhesió, l'estricta compliment dels criteris de Copenhaguen i les ampliacions a altres països veïns.

Bulgària i Romania

Els propers membres de la Unió Europea, Bulgària i Romania, que van signar els Tractats d'Adhesió el passat 25 d'abril, han continuat amb el procés per fer efectiva la seva integració l'1 de gener de 2007.

La Comissió Europea realitza un seguiment acurat i continu dels preparatius per a l'adhesió i, en cas que consideri que algun dels dos països no compleix plenament les condicions necessàries, podrà recomanar que es retardi un any la data prevista per a aquesta propera ampliació.

Turquia i Croàcia

Fins la mateixa tarda del 3 d'octubre, data marcada per a l'inici de les negociacions amb Turquia, no es va aconseguir desbloquejar les posicions contràries d'Àustria i Xipre. Ursula Plassnik, ministra d'Exteriors austríaca, demanava que el document marc de les negociacions inclogués una referència a la possibilitat que aquest procés culminés, en cas necessari, en una associació privilegiada amb Turquia en comptes de la plena integració.

Després de dures i intenses negociacions i gràcies a l'habilitat del ministre d'Exteriors britànic, Jack Straw, finalment es va aconseguir l'acord per iniciar les negociacions aquell mateix dia, tal com preveia el calendari. Per la seva banda, Àustria va aconseguir que el marc de negociació inclogués clares referències a la capacitat d'absorció de la UE i a l'opinió dels ciutadans europeus respecte l'ingrés de Turquia.

No obstant això, existeixen qüestions que podrien fer trontollar de nou l'estabilitat

d'aquesta entesa, com ara que Turquia es relaxi en la realització de les condicions d'ingrés o la manca de compliment dels criteris democràtics. A més, té pendent el reconeixement del genocidi armeni, per una banda, i el de l'Estat de Xipre, per l'altra.

Cal també esmentar que França i Àustria han promès als seus ciutadans la celebració de referèndums a aquest respecte. Això podria bloquejar l'adhesió final de Turquia una vegada enllestides les negociacions. Ara per ara, només un 10% dels austríacs donarien suport a l'entrada de Turquia.

No obstant això, serà difícil donar cap pas enrere i, en principi, el calendari de l'ampliació avançarà segons les previsions.

El 3 d'octubre també es va donar un pas endavant en el procés d'integració de Croàcia. L'inici de les negociacions amb aquest país s'havia posposat, sine die, el 17 de març d'aquest any. Tanmateix, el fet que la fiscal en cap del Tribunal Penal Internacional, Carla del Ponte, manifestés el suport del Govern croat a la detenció del general Ante Gotovina, va permetre l'inici de negociacions d'adhesió per a Croàcia.

Fruit d'aquesta efectiva cooperació de les autoritats croates, i amb el suport del Govern espanyol, el general Gotovina va ser detingut finalment el passat mes de desembre a les Illes Canàries. Aquest fet ha confirmat que l'inici de les negociacions d'adhesió amb el país del Balcans va ser una decisió adequada. A Croàcia ara només li resta treballar per donar compliment als criteris i les reformes que se li han imposat per fer efectiva la seva integració a la UE.

Aquest primer semestre de 2006 es caracteritzarà doncs, per l'inici de l'*Screening process* que consisteix en la realització, per part de la Comissió Europea, d'un examen exhaustiu de la legislació de l'estat candidat i la seva aproximació al cabal comunitari.

En aquesta primera etapa, els experts elaboraran, a partir de les dades que les autoritats facilitin, els informes respectius de valoració dels avenços realitzats en cadascuna de les trenta-cinc matèries objecte de negociació.

La Presidència austríaca treballarà per presentar els primers informes de l'*Screening process*.

L'ampliació cap als Balcans

Àustria s'ha mostrat sempre molt favorable a l'ampliació europea cap als seus veïns dels Balcans, regió que constitueix una de les principals prioritats de la Presidència en l'àmbit de les relacions exteriors. Cal esperar que durant aquest semestre les gestions del Govern austríac vagin obrint el camí d'aquests països en el seu procés cap a la Unió Europea.

La prioritat més immediata que tindrà la nova Presidència pel que fa al tema de l'ampliació serà el desplegament de l'acord que atorga l'estatut de candidat a l'Antiga República Iugoslava de Macedònia (ARIM), assolit en el marc del Consell Europeu de 15 i 16 de desembre de 2005. L'ARIM va sol·licitar l'accés a la UE el 22 de març de 2004 i ja comptava, des del passat 9 de novembre, amb l'opinió favorable de la Comissió.

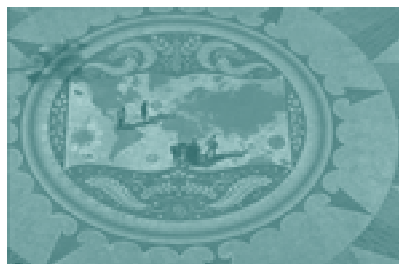
Les properes etapes en el seu procés cap a l'inici de negociacions s'hauran d'examinar tenint en compte l'estratègia per a l'ampliació –compliment dels criteris polítics de Copenhaguen–, i les exigències incloses en l'Acord d'associació i estabilització i la seva posada en marxa efectiva.

Altrament, aquest període també serà decisiu per a Sèrbia i Montenegro atès que es podria celebrar un referèndum sobre la independència de Montenegro. Igualment, cal recordar que el passat 29 de setembre, la UE va donar el vistiplau per iniciar les negociacions d'un Acord d'associació i estabilització, que suposa per a aquest país el primer vincle formal en el seu camí cap a la UE. Una prioritat important d'aquesta Presidència serà la continuació de les negociacions per fer efectiu aquest Acord, ja que suposarà un impacte molt positiu per a l'estabilitat de tot el sud-est europeu.

Pel que fa a Bòsnia-Hercegovina, el darrer 21 de novembre el Consell va prendre una decisió que autoritza la Comissió a obrir negociacions per a la conclusió d'un Acord d'estabilització i associació amb aquest país. Es preveu l'inici d'aquestes negociacions durant la Presidència austríaca.

Finalment, s'espera que durant aquest semestre se signi l'Acord d'associació i estabilització amb Albània.

Glòria Budó



La UE al món

Una nova etapa per a la Mediterrània?

Com a efecte d'una llarga tradició de vincles polítics, culturals i econòmics, Àustria sempre ha atorgat una especial prioritat a les seves relacions amb els països dels Balcans. Un gran objectiu de la política exterior de l'actual Presidència serà afermar el procés de pau a la zona.

En relació amb els altres temes que han centrat l'activitat exterior de la Presidència britànica, l'actuació de l'austriaca es limitarà al seguiment i la continuació d'accions endegades durant el semestre anterior. Aquest és el cas de temes com la política euromediterrània, l'estratègia per a l'Àfrica i la nova política de cooperació al desenvolupament.

La política euromediterrània i Barcelona+10

Una vegada ja celebrada la Cimera extraordinària de caps d'estat i de govern dels països membres del Procés de Barcelona dels dies 27 i 28 de novembre, ara l'activitat se centrarà en el desplegament dels acords presos en la reunió.

S'ha de tenir en compte, però, que probablement la política euromediterrània no hauria ocupat un lloc tan privilegiat en l'acció exterior de la Presidència britànica si no hagués coincidit amb el desè aniversari de la Declaració de Barcelona, motiu pel qual es va celebrar la Cimera extraordinària.

Com a valoració general, tampoc es pot afirmar que la trobada de Barcelona constituís un èxit. La Cimera va estar marcada, d'una banda, per l'absència significativa dels màxims dirigents polítics dels països àrabs i, de l'altra, per les grans divergències en les negociacions, que van impossibilitar el consens per assolir una declaració conjunta.

Finalment, es va aprovar un programa de treball per als propers cinc anys i es va aconseguir pactar uns acords mínims en temes com el terrorisme, la immigració i l'educació.

El programa de treball quinquennal, que es posarà en marxa durant la Presidència austriaca, suposarà la base per a la cooperació euromediterrània, juntament amb els acords d'associació entre la UE i els socis mediterranis, i la política europea de veïnatge.

Per al Govern de Catalunya, la Cimera euromediterrània ha estat sens dubte el dossier europeu més rellevant del darrer semestre. Amb vista a donar més relleu a la Cimera, la Generalitat i altres entitats van impulsar un seguit d'actes i conferències en diversos àmbits. Aquestes reunions paral·leles van convertir Barcelona en el centre de les polítiques euromediterrànies en temes molt diversos: l'acció sindical, la salut, la cultura, els negocis i les empreses, els mitjans de comunicació, la política de gènere, les regions, les ciutats, entre d'altres. La previsió de continuïtat futura ha reafirmat l'èxit que han constituït la majoria d'aquestes trobades.

Un exemple de projecció futura s'ha donat en els resultats de la Conferència Euromed Dones, que ha estat preparatòria de la Conferència euromediterrània de dones que organitzarà la Comissió Europea l'any 2006 a Finlàndia i en la qual està prevista la col·laboració de la Generalitat de Catalunya.

Política europea de veïnatge

La política de veïnatge, que inclou Ucraïna, Bielorússia, Moldàvia, Geòrgia, Armènia, l'Azerbaidjan, Síria, el Líban, Israel, Jordània, Egipte, Líbia, Tunísia, Algèria, el Marroc i l'Autoritat Palestina, té per objecte integrar la majoria dels països de l'Europa oriental i de

la Mediterrània en una àrea comuna de llibertat, seguretat i prosperitat.

La Presidència treballarà per apropar aquests països a la UE en el marc de la política de veïnatge. Un punt destacat en aquest àmbit serà la preparació del nou marc financer per a aquesta política, que tindrà efectes a partir del 2007.

Cooperació al desenvolupament

Igual que durant el semestre passat, la cooperació al desenvolupament serà una prioritat que tindrà per objecte reforçar les actuacions adreçades al continent africà.

La ministra austríaca Ursula Plassnik, responsable dels Afers Exteriors, treballarà per al compliment dels compromisos adquirits per la UE en la Cimera mundial del passat setembre, centrats en el volum i l'efectivitat de la cooperació al desenvolupament, la prioritat per a l'Àfrica i la consistència entre la política de desenvolupament i totes les polítiques de la Unió que tenen una dimensió exterior.

Àustria també tindrà per missió coordinar la posició de la UE en diversos fòrums

internacionals i, més particularment, en les relacions amb les Nacions Unides i en temes com la sida, la immigració, l'energia, el desenvolupament industrial, el canvi climàtic, el comerç i el desenvolupament rural. La Presidència intensificarà els seus esforços en les àrees en les quals té una especial experiència com ara l'energia.

La nova política de cooperació al desenvolupament té una especial rellevància atès que té forma de declaració conjunta del Consell, el Parlament i la Comissió i suposa per primera vegada un marc comú d'objectius, valors i principis impulsats per la Unió Europea com a actor mundial. L'objectiu prioritari és la reducció de la pobresa d'acord amb els Objectius de desenvolupament del Mil·lenni.

La Presidència continuarà els treballs per al desplegament de la nova Estratègia de la UE per a l'Àfrica que defineix un marc d'actuació per donar suport als esforços d'aquest continent per assolir els Objectius del Mil·lenni per al desenvolupament.

Glòria Budó



Perspectives financeres: i ara què?

Un intens treball per transformar les xifres en accions

Finalment, durant el Consell Europeu de 15 i 16 de desembre, els caps d'estat i de govern van assolir un acord sobre el marc financer de la Unió per al proper període de programació 2007-2013.

Ara, la Presidència austríaca, i un cop el Parlament Europeu hagi donat el seu vistiplau a l'acord del Consell, haurà de transformar les xifres en propostes concretes que permetran a la Unió continuar les seves accions durant els propers set anys.

L'acord assolit engloba tres parts: despeses, ingressos i revisió de l'estructura del pressupost.

Pel que fa a les despeses, les perspectives financeres 2007-2013 representen l'1,045% de la renda nacional bruta (862.363 MEUR) en crèdits de compromís, una posició molt llunyana de l'1,24% de la proposta original de la Comissió (1.022.355 MEUR) i molt més propera a l'1% (824.000 MEUR) reclamat pel Grup dels sis que aglutina els estats que contribueixen més, de forma absoluta o relativa, al pressupost comunitari (Alemanya, Àustria, França, els Països Baixos, el Regne Unit i Suècia). Finalment, aquests sis estats han aconseguit el seu objectiu ja que l'acord representa menys de l'1% de l'RNB en crèdits de pagament (0,99%), molt lluny de l'1,14% de la proposta inicial de la Comissió.

La sotsrúbrica 1a), Competitivitat per al creixement i l'ocupació, s'ha reduït fortament en comparació amb la proposta original de la Comissió. Es preveu només un augment del 7,5% anual respecte el 2006 i s'hauria de concentrar a assolir l'Estratègia de Lisboa mitjançant els cinc objectius següents: recerca i desenvolupament tecnològic, xarxes transeuropees, educació i formació, promoció de la competitivitat en un mercat interior totalment integrat i agenda de la política social. Els 72.120 MEUR que es proposen per

a tot el període suposen una retallada del 45,67% respecte als 132.755 MEUR originals de la proposta de la Comissió.

La sotsrúbrica 1b), Cohesió per al creixement i l'ocupació, representa el 0,37% de l'RNB de la UE-27. Això vol dir una retallada del 0,04% respecte a la proposta original de la Comissió (que era del 0,41% de l'RNB). En xifres absolutes estem parlant d'una rebaixa de 31.091 MEUR per a tot el període (de 338.710 a 307.619 MEUR).

En la rúbrica 2, Conservació i gestió dels recursos naturals, que inclou la política agrícola comuna, es va decidir finalment, malgrat que alguns estats membres consideraven que era necessari modernitzar el pressupost comunitari, mantenir l'acord del Consell Europeu d'octubre de 2002 de congelar la despesa agrària de mercats de l'any 2004. La dotació del Fons Europeu Agrícola de Desenvolupament Rural (FEADER) es redueix dels 89.000 MEUR proposats per la Comissió als 69.750 per a tot el període, però no se n'estableix el repartiment entre els estats membres, malgrat que sí s'asseguren unes quantitats determinades per a certs estats. Així mateix, se'ls permet transferir voluntàriament fins al 20% dels pagaments directes que els corresponen (primer pilar de la PAC) al desenvolupament rural (segon pilar de la PAC).

La resta de rúbriques (ciutadania, llibertat, justícia i seguretat; la UE com a soci global i administració) també han vist disminuir el seu total respecte a la proposta inicial de la Comissió.

Pel que fa als ingressos, el Regne Unit ha aconseguit mantenir, malgrat ser reduïda, la compensació de la qual gaudeix des de 1984 i que es coneix com a xec britànic. I ho ha aconseguit malgrat que la resta d'estats membres en demanaven la desaparició. Ni

tan sols la proposta de la Presidència luxemburguesa de congelar la compensació a partir de l'any 2007, tenint en compte les mitjanes dels anys 1997-2003 per establir la quantitat del xec, va prosperar. Aquest mecanisme de correcció derivat del fet que el Regne Unit no gaudeix d'un sector agrícola tant desenvolupat com altres estats de la Unió, i per tant no rep quasi fons per aquest concepte, finalment s'ha reduït en 10.500 MEUR (2.500 MEUR més del que estava disposat a concedir el Regne Unit) per assumir part de les despeses relacionades amb l'ampliació, i totes a partir de 2013. Amb aquesta proposta, el xec continuarà augmentant en els propers anys però en menor grau. Recordem que els principals contribuents al xec britànic són França (29%), Itàlia (24%), Espanya (14%), Alemanya (7%) i Bèlgica (5%).

Paral·lelament, s'ha introduït un mecanisme corrector per a Àustria, Alemanya, Suècia i els Països Baixos que consisteix en una reducció de la seva aportació al recurs IVA (en general serà del 0,30%, però per a aquests quatre estats serà del 0,225% per a Àustria, del 0,15% per a Alemanya i del 0,10% per als dos restants). A més, els Països Baixos gaudirien d'una reducció bruta de la seva contribució de 605 MEUR anuals, i en el cas de Suècia, de 150.

Finalment, pel que fa a l'estructura del pressupost, la Comissió hauria de presentar el 2008-2009 una revisió general del sistema tant de despeses com d'ingressos que connecti directament amb la reforma de la PAC i el xec britànic. La reforma, de tota manera, no s'aplicaria fins al nou període post 2013.

És lògic que el Govern espanyol es mostri molt satisfet amb un acord que li permet complir amb els objectius que s'havia fixat i, principalment, perquè acaba el període essent encara receptor net i millorant el saldo total de les quantitats percebudes durant tot

el període: 16.181 MEUR distribuïts en 4.524 MEUR el 2007, 3.710 el 2008, 2.249 el 2009, 1.835 el 2010, 1.544 el 2011, 1.326 el 2012 i 993 MEUR el 2013. Alhora, la retallada del xec britànic també beneficia Espanya que, com hem assenyalat, n'és el tercer contribuent. A més, s'ha de tenir en compte l'extensió del període del Fons de Cohesió fins al 2013 i amb una quantitat global major i la creació d'un fons especial de 2.000 MEUR per reduir la bretxa que la separa dels estats més avançats en matèria de recerca i desenvolupament (R+D). Finalment, la creació d'uns fons especials per fer front als problemes derivats de la immigració, beneficiaran sense dubte l'Estat espanyol.

Cal analitzar aquestes circumstàncies partint del fet que, en els darrers anys, Espanya ha crescut molt econòmicament i que, tenint en compte a més l'ampliació, des de 2003, el saldo net respecte al pressupost s'ha anat reduint. Altres estats com Irlanda, que és el que més ha crescut els darrers anys per situar-se al capdamunt dels estats més rics de la Unió, ha sofert una retallada més gran en les quantitats totals que percebrà del pressupost comunitari.

A partir d'ara, la Presidència austríaca haurà de dur a terme tots els esforços necessaris perquè s'adoptin al més aviat possible les més de setanta propostes legislatives que hauran de permetre als nous programes de la Unió iniciar les seves accions a partir de l'1 de gener de 2007. Recordem que la Comissió va presentar aquestes propostes durant el 2004 (juliol i setembre) i el 2005 (abril) i que des d'aleshores s'hi ha anat treballant en les diverses formacions del Consell, i, per tant, la seva adopció hauria de ser ràpida (algunes propostes, com la del Fons Europeu de Desenvolupament Rural, ja han estat adoptades).

Santiago Mondragón



Un semestre carregat de feina per a la política de cohesió

Per poder complir amb els terminis establerts cal aprovar un gran nombre de documents

L'acord en el nou marc financer de la Unió Europea per a 2007-2013 assolit en el darrer Consell Europeu ha permès finalment consolidar la nova arquitectura de la política de cohesió econòmica i social que regirà durant el període que s'estendrà de l'1 de gener de 2007 fins al 31 de desembre de 2013.

La sotsrúbrica 1b), Cohesió per al creixement i l'ocupació, representarà finalment el 0,37% de l'RNB de la UE-27, és a dir una retallada del 0,04% respecte a la proposta original de la Comissió (del 0,41% de l'RNB). En xifres absolutes, estem parlant d'una rebaixa de 31.091 MEUR per a tot el període (de 338.710 a 307.619 MEUR).

El repartiment entre els nous objectius serà el següent: un 81,70% del total per a l'objectiu Convergència (la Comissió proposava un 78,50%) que inclou el Fons de Cohesió (24,50%) i el *phasing out* per a regions i estats membres (5%); un 15,80% per a l'objectiu Competitivitat regional i ocupació, on s'inclou Catalunya (la Comissió proposava un 17,20%), i un 2,40% per a l'objectiu Cooperació territorial (la Comissió proposava un 3,94%).

Espanya es beneficia de l'anomenat *phasing out* del Fons de Cohesió, que hauria deixat de rebre en el nou període per causa del seu creixement de renda relativa (que el 2004 assolía el 98% de la mitjana comunitària). El mecanisme serà decreixent, de manera que cada any es rebrà una quantitat menor que l'anterior. El 2007 es rebran 1.200 MEUR; el 2008 se'n rebran 850; el 2009, 500; el 2010, 250; el 2011, 200; el 2012, 150; i el 2013, 100. Espanya, que ha mostrat la seva satisfacció per rebre aquests 3.250 MEUR al llarg de set anys, havia fixat aquest com un dels seus objectius primordials en les negociacions sobre les perspectives financeres 2007-2013. Recordem que la proposta de la

Comissió no preveia aquest mecanisme, i que quan la Presidència luxemburguesa va decidir introduir-lo ho va fer només per dos anys i amb unes quantitats molt més reduïdes.

Un cop establerta la dotació financera ja es poden fer els passos següents per poder iniciar els programes operatius l'1 de gener de 2007. En aquest sentit, durant els propers sis mesos s'aprovarà el paquet legislatiu que configura la futura arquitectura de la política regional i que consta de quatre documents: a) Proposta de reglament sobre les disposicions generals relatives als fons estructurals i al Fons de Cohesió; b) Proposta de reglament per al FEDER; c) Proposta de reglament per a l'FSE; i d) Proposta de reglament per al Fons de Cohesió.

S'ha separat d'aquest paquet la Proposta per al nou instrument jurídic de cooperació transfronterera que, ateses les dificultats que troba davant les reticències de nombrosos estats membres, s'aprovarà més endavant.

Ahora, el Consell aprovarà, probablement junt amb les propostes legislatives, les Orientacions estratègiques per a la cohesió (OEC), primer pas veritable per al disseny concret de la programació de la nova política regional per al període 2007-2013. A les OEC seguiran, ja a final de la Presidència austríaca o a inicis de la finesa, els marcs de referència estratègics nacionals (que la Comissió discuteix amb els estats membres però que aprova ella mateixa) i, finalment, de ben segur a finals d'any, els programes operatius per a cada regió.

Les OEC, marc en el qual s'han de desenvolupar els programes regionals, són:

1. La millora de l'atractiu de les regions i les ciutats com a pols d'inversió i d'ocupació: facilitar l'accessibilitat de les regions als

- serveis, alhora que es garanteix la seva qualitat i es conserva el medi ambient;
2. la millora del coneixement i la innovació per al creixement: promoure la recerca, facilitar la innovació i l'esperit empresarial, l'accés a les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) a tots els territoris de la Unió, i millorar l'accés de les empreses al finançament, i en particular les PIME, com també de grups de població com els joves o les dones;
 3. la creació de més i millors llocs de treball mitjançant la incorporació de més persones al mercat laboral, la millora de l'adaptabilitat dels treballadors i les empreses i l'augment de la inversió en capital humà;
 4. la dimensió territorial i el paper de les ciutats en el creixement econòmic i la creació d'ocupació.

En el nou període de programació 2007-2013 s'ha de dur a terme una transformació de la política regional per tal que sigui considerada un instrument de creixement econòmic i no una mera eina redistributiva de riquesa. Aquest fet suposarà un repte per a l'Estat espanyol i Catalunya, que hauran d'adaptar-se a la nova situació.

En aquest sentit, és important que al nostre país assolim un acord estratègic on es dugui a terme una diagnosi de la situació i

s'estableixin les principals mesures per consolidar una programació de la política regional europea a Catalunya que permeti emfasitzar el creixement de l'economia catalana, tot augmentant la cohesió del territori.

Atès que Espanya i Catalunya tenen o poden tenir seriosos problemes de competitivitat pels seus nivells més baixos de productivitat respecte a altres zones de la Unió, és molt positiu que en el nou Objectiu 2, objectiu Competitivitat regional i ocupació, al qual pertanyerà Catalunya, sigui prioritària la línia R+D+I; i especialment la creació d'un fons específic per a Espanya –que cobrirà totes les comunitats autònomes– de 2.000 MEUR, destinat a reduir la bretxa tecnològica que la separa d'altres zones europees.

Per això, des de Catalunya s'haurà d'aprofitar aquesta oportunitat per potenciar les xarxes de centres tecnològics, les xarxes de centres de suport a la innovació tecnològica i les xarxes de transferència de tecnologia (adreçades especialment a PIME). Tot i això, no s'haurà d'oblidar l'accessibilitat a les comunicacions i la cerca de solucions al dèficit crònic d'infraestructures del nostre territori.

Santiago Mondragón



Més recerca i innovació

L'acord sobre les perspectives financeres facilitarà l'impuls de la política europea d'R+D+I

Després de l'acord del Consell Europeu sobre les perspectives financeres per al període 2007-2013, la Presidència austríaca pren ara el relleu i haurà de fer avançar dos dels dossiers més importants en l'àmbit de la recerca i la innovació per al relançament de l'Estratègia de Lisboa: la proposta del 7è Programa marc de recerca (7è PM) i del nou Programa per a la innovació i la competitivitat (PIC).

L'acord sobre les perspectives financeres destina 72.120 MEUR a la rúbrica de Competitivitat per al creixement i l'ocupació, que inclou, entre altres, el Programa marc de recerca, el Programa per a la innovació i la competitivitat i els fons destinats a transports i energia. Això vol dir que s'hi destinaran aproximadament els mateixos recursos que la Comissió havia proposat només per al 7è PM. Tot i això, l'increment de la despesa serà substancial i l'any 2013 el pressupost de la UE destinat a recerca haurà augmentat en termes reals un 75% respecte l'any 2006.

Atès que durant els cinc primers mesos de Presidència britànica no es va produir cap acord sobre les perspectives financeres, el Consell només va poder negociar tots els aspectes no pressupostaris d'aquests programes i tan sols es va poder arribar a un acord general parcial sobre el 7è PM.

Aquest proper semestre, la Presidència austríaca haurà de continuar amb les negociacions del Programa marc per tal que pugui entrar en funcionament l'any 2007 tal com estava previst i haurà d'aprofundir en els debats sobre les propostes dels diferents programes específics (Cooperació, Idees, Persones i Capacitats) i acabar de negociar-ne la distribució pressupostària.

Àustria ja ha anunciat que donarà prioritat a la recerca en temes de seguretat, espai i sostenibilitat ambiental (considerades com a

línies prioritàries dins el programa Cooperació). En aquest sentit, la Presidència ha organitzat a Viena la primera gran conferència sobre recerca en matèria de seguretat per tal de començar a preparar una agenda europea sobre el tema.

Durant aquest semestre també s'encetarà el debat sobre les regles de participació en el Programa marc (s'espera que la Comissió faci pública ben aviat la seva proposta) i s'hauran de treballar totes les iniciatives que es presentin sota el paraigua dels articles 169 i 171, com pugui ser la implementació de les iniciatives tecnològiques conjuntes, previstes a la proposta del 7è PM.

En resum, la tasca de la Presidència austríaca es concentrarà a preparar bé el camí per tal que el calendari d'aprovació del Programa marc no es retardi i no es posi en perill el compliment dels objectius de Lisboa i Barcelona.

Pel que fa al Programa per a la innovació i la competitivitat, també s'haurà de continuar amb els debats per tal que es pugui aprovar definitivament abans que acabi l'any 2006 i pugui entrar en vigor al començament del nou període 2007-2013, donant així continuïtat a tots els antics programes de la UE destinats a l'empresa i a promoure l'emprenedoria.

El Parlament Europeu, durant la Presidència austríaca, s'haurà de pronunciar en primera lectura sobre tots dos dossiers (7è PM i PIC), previsiblement en la seva sessió plenària del mes d'abril.

Més despesa en recerca

Al mateix temps, i durant tot aquest semestre, la Presidència austríaca haurà de continuar amb la implementació del «Pla d'acció del 3%» que es detalla a la Comunicació de l'any 2003 *Invertir en recerca: un pla d'acció per a*

Europa, i s'actualitza amb la recent Comunicació *Més recerca i innovació - Invertir per al creixement i l'ocupació* en què s'estableix un pla d'acció integrat on s'identifiquen dinou mesures per dinamitzar la recerca i la innovació.

La Presidència centrarà els seus esforços en les accions següents: millorar l'eficàcia de la propietat intel·lectual, potenciar la creació d'associacions entre la indústria i les universitats dels estats membres, convertir la UE en un territori molt més atractiu per als investigadors, millorar l'accés de les PIME al finançament, mobilitzar fons suplementaris per a la recerca, etc.

Si analitzem les darreres xifres provisionals relatives a la intensitat de recerca als estats membres (despesa en R+D en percentatge del PIB) observarem que són bastant negatives i que la intensitat de despesa no solament està estancada sinó que, fins i tot, es redueix. Mentre que l'any 2003 la UE va dedicar un 1,92% del seu PIB a R+D, per a l'any 2004 les xifres se situaran, molt probablement, al voltant de l'1,90%.

Pel que fa a Àustria, convé recordar que es tracta d'un país que dedica molts recursos i esforços a la recerca. De fet, en el seu darrer «Programa especial» hi destina 600 MEUR per al període 2004-2006, xifra que l'acosta a l'objectiu d'assolir una despesa del 2,5 % del seu PIB l'any 2005. Segons dades provisionals, l'any 2004 va destinar el 2,26% del seu PIB a recerca.

Quant a Catalunya, recordem que el Govern de la Generalitat s'ha compromès, en el seu Pla de recerca i innovació (2005-2008), a arribar al 2% del PIB abans de 2008.

La societat de la informació: un eix essencial de la innovació i la competitivitat

La societat de la informació és un altre dels elements que juguen un paper important en el context de l'Estratègia de Lisboa. Assegurar el bon desplegament inicial de la iniciativa *i2010: una societat de la informació per al creixement i l'ocupació* serà la principal tasca de la Presidència austríaca. Els instruments per aconseguir-ho seran també els que es preveuen a la rúbrica Competitivitat per al creixement i l'ocupació del nou marc financer.

Basant-se en i2010, Àustria ha identificat dues àrees clau per convertir la societat de la informació en un motor de la competitivitat i el creixement: el mercat interior dels serveis i les comunicacions electròniques i la ciutadania europea.

Per a la primera àrea, el mercat interior, es preveu revisar el marc legislatiu de les comunicacions electròniques i garantir la coherència de la política europea pel que fa a l'espectre radioelèctric. Algunes de les propostes en aquest àmbit ja han estat posades sobre la taula per la Comissió sota Presidència britànica. Es tracta de la proposta d'actualitzar la Directiva Televisió sense fronteres amb vista a reduir les càrregues administratives, crear condicions de competència equitatives per a les empreses que ofereixen serveis (amb independència de la tecnologia utilitzada) i liberalitzar progressivament l'espectre radioelèctric com a font de recursos socials i econòmics. Cal no oblidar dues condicions sine qua non quan abordem l'efectivitat del mercat interior: la seguretat de l'espai de la informació i la convergència de les tecnologies sense fil.

Per a la segona àrea, la ciutadania europea, es preveu l'adopció de dos plans d'acció sobre govern electrònic i accessibilitat electrònica, l'objectiu dels quals és fomentar l'accés a les TIC de ciutadans i empreses. L'impacte positiu de l'accessibilitat als serveis i els productes en termes d'ocupació, d'inclusió social i d'unitat del mercat interior de les comunicacions, rau en la seva consideració com a element vertebrador d'una societat de la informació per al creixement i l'ocupació.

El Pla director d'infraestructures i el Pla de serveis i continguts aprovats per la Generalitat incorporen els objectius comunitaris fixats a l'i2010, incloent-hi el foment de la cooperació públicoprivada per potenciar la recerca i la innovació a les TIC a Catalunya.

Importància de la recerca i la innovació per a Catalunya

Cada cop resulta més evident, i sobretot després de l'acord sobre les perspectives financeres, que Catalunya deixarà d'ingressar una gran part de fons estructurals en el proper període 2007-2013. És a dir, Catalunya haurà de ser capaç d'orientar el

seu creixement econòmic i la cohesió social per mitjà dels fons que la UE dedica a l'R+D i la innovació.

En aquest sentit, l'assignació a l'Estat espanyol de 2.000 MEUR addicionals que es destinaran a R+D a través dels fons estructurals són una bona notícia per a Catalunya. L'ús combinat d'aquests fons (7è PM, PIC, fons estructurals, préstecs del BEI, etc.) contribuiran a promoure el progrés i el desenvolupament econòmic i social. En definitiva, constituïran un element clau perquè Catalunya continuï situant-se entre les regions capdavanteres d'Europa.

Empresa i indústria: implementació del Programa comunitari de Lisboa

Pel que fa a la política d'empresa i indústria, durant tot aquest semestre es posarà l'èmfasi en la implementació del Programa comunitari de Lisboa, és a dir en el seguiment de dues Comunicacions molt importants: la relativa a la nova política industrial integrada i la que fa referència a la nova política de la UE adreçada a les PIME.

L'objectiu d'aquestes dues Comunicacions és crear l'entorn favorable per al creixement i la creació de llocs de treball a Europa. Cada cop resulta més evident que la inversió en recerca i innovació i la creació d'un entorn favorable a la indústria i les empreses europees contribuirà al creixement econòmic i a l'assoliment dels objectius marcats a l'Estratègia de Lisboa.

Tot i això, serà molt necessària la col·laboració dels estats i les regions. La Presidència austríaca haurà de mobilitzar els estats membres per tal que apliquin correctament els seus programes nacionals de reforma.

Cal tenir en compte que Àustria és un país en el qual les activitats de recerca estan dominades, d'una banda, per les universitats i, de l'altra, per totes les petites i mitjanes empreses que destinen recursos a les activitats de recerca. En aquest sentit, la Presidència austríaca serà molt conscient de la importància de poder arribar a associar aquests dos sistemes de recerca (el privat i el públic) per poder dirigir Europa cap una

economia basada en el coneixement per al creixement.

Productes químics: cap a un acord sobre REACH?

Pel que fa a la política relativa als productes químics, la Presidència austríaca haurà de continuar amb les negociacions del dossier REACH (relatiu al registre, l'avaluació i l'autorització de substàncies químiques), un dels paquets legislatius més voluminosos i més complexos que han tractat fins ara les institucions europees.

Després de l'acord polític assolit al Consell al final de la Presidència britànica, Àustria s'haurà d'esforçar per tal que aquest paquet legislatiu pugui ser aprovat en segona lectura, molt probablement sota la Presidència finesa el segon semestre de 2006, i evitar, d'aquesta manera, tot el procés de conciliació que endarreriria l'adopció del dossier.

L'ITER i Barcelona

El passat mes de juny els socis participants en la construcció del reactor experimental de fusió termonuclear, ITER, van acordar que aquest es construeix a la ciutat francesa de Cadarache.

A partir d'aquest moment, i per poder iniciar la construcció del reactor, cadascuna de les parts haurà de crear una «agència domèstica» que canalitzarà les contribucions (financeres o en espècie) a l'empresa internacional ITER. La UE haurà de crear, també, una entitat legal (formalment es constituirà com una empresa comuna) que gestionarà la seva contribució, com també els contractes de l'ITER amb les entitats europees.

Cal preveure que a principis d'aquest any 2006 la Comissió presenti la seva proposta de conclusió de l'acord internacional de la creació de l'entitat legal. Aquesta entitat tindrà la seva seu a Barcelona, amb una plantilla de més de cent persones, i es preveu que gestioni contractes per valor de més de 2.000 milions d'euros en la fase de construcció del reactor.

Joaquim Noguerols



Flexiseguretat

Treballant per a l'èxit de la implementació de Lisboa

Tony Blair va començar l'anterior Presidència anunciant un debat profund sobre la reforma del model social europeu, definint-lo com a antiquat i ineficient. Contràriament al que s'esperava, la forta embranzida inicial de Blair no va conduir ni a grans debats ni a grans reformes. El Consell Europeu de Hampton Court, celebrat el 27 d'octubre, que inicialment es volia dedicar a la reflexió sobre la reforma del model social europeu, finalment es va consagrar a una qüestió més àmplia, i al voltant de la qual era més fàcil construir un consens general: la manera de fer front als reptes de la globalització i de l'envelliment de la població europea.

El tema de la reforma del model social però, no ha quedat oblidat. La Presidència austríaca que ara comença ja ha manifestat, per via del seu ministre d'Economia, Martin Bartenstein, que la seva intenció és treballar en profunditat per tal de promoure un model caracteritzat per la *flexiseguretat*. Aquest model combina, sobre la base del model social escandinau, l'existència d'un mercat de treball flexible i un alt nivell de protecció social. La Presidència austríaca desitja que s'examinin les conseqüències polítiques concretes que es derivarien de l'aplicació d'aquest model a escala europea tenint en compte, però, les especificitats dels diferents sistemes socials existents a la UE per tal d'adaptar la *flexiseguretat* a cada realitat i no imposar un model únic per a tots els estats.

Fer que l'Estratègia funcioni

Durant el 2006, l'Estratègia europea per al creixement i l'ocupació, és a dir l'Estratègia de Lisboa revisada, entrarà en una fase essencial d'implementació. Per aquest motiu, a més del debat de fons sobre com es pot millorar el model social europeu, l'altra gran prioritat de la Presidència serà aconseguir que l'Estratègia europea per al creixement i l'ocupació es tradueixi adequadament en

fets, per tal que pugui arribar a donar els resultats esperats en matèria de creació de més i millors llocs de treball i de més creixement econòmic.

La Presidència s'ha manifestat conscient que estimular el creixement i la creació d'ocupació és la tasca més urgent que cal afrontar tant a escala estatal com europea i que és un dels temes que més preocupa els ciutadans europeus.

En aquest procés de donar un nou impuls als esforços per aconseguir els objectius, el Consell Europeu de juny de 2005 va adoptar unes noves directrius integrades amb l'objectiu principal de promoure el creixement i l'ocupació. Sobre la base d'aquestes directrius integrades, els estats membres van presentar, l'octubre de 2005, els seus plans nacionals de reforma, que inclouen les mesures que cada estat adoptarà en política econòmica i en l'àmbit de l'ocupació, i que seran analitzats per la Comissió Europea durant la Presidència austríaca. Durant el Consell Europeu de març de 2006 els caps d'estat i de govern discutiran l'Informe que la Comissió presenti sobre els plans de reforma i, si escau, adoptaran noves mesures amb vista a un millor compliment dels objectius.

Poques novetats legislatives, però molts temes oberts

De moment, no es preveu que la Comissió Europea presenti noves propostes legislatives durant la Presidència austríaca sinó que es concentrarà, prioritàriament, en dossiers que no són de caràcter legislatiu. Entre els nous temes que la Comissió vol llançar, destaquen: 1) la Comunicació *Creixement, prosperitat i solidaritat en una societat democràtica igualitària: un full de ruta per a la igualtat entre dones i homes*; 2) la Comunicació *Nova estratègia comunitària de salut i seguretat en el treball 2007-2012*; 3) el *Llibre verd sobre*

l'evolució del dret del treball, i 4) una Comunicació sobre el futur demogràfic d'Europa.

Pel que fa les propostes legislatives ja endegades, la Presidència austríaca intentarà aconseguir arribar a un acord sobre la controvertida Proposta de directiva relativa a l'ordenació del temps de treball, ja que la Presidència britànica no va aconseguir el seu objectiu d'arribar a un consens.

Les principals qüestions sobre les que encara perduren les discrepàncies són, d'una banda, si cal introduir o no una clàusula en la Directiva que estableixi una data per deixar d'emprar la clàusula d'excepció (*opt-out*) per no haver d'aplicar el límit de les quaranta-vuit hores de treball setmanal, que és molt utilitzada al Regne Unit, i, de l'altra, si el càlcul del màxim d'hores de treball setmanal s'ha de fer per contracte o per treballador, ja que hi ha persones que tenen més d'una feina alhora.

Un altre dossier legislatiu important que es debatrà durant aquesta Presidència i sobre el qual s'intentarà arribar a un acord serà el relatiu a la Proposta de directiva sobre la transferència dels drets de pensions derivades dels règims professionals. L'objectiu d'aquesta Proposta, presentada durant la Presidència britànica, és fomentar la mobilitat dels treballadors europeus, permetent-los canviar de sector d'activitat o traslladar-se a un altre país de la UE sense haver de preocupar-se de perdre una part substancial del seu dret a rebre una pensió de jubilació professional, com passa avui dia en alguns estats membres. D'aquesta manera, la Directiva se centrarà a eliminar les traves a la mobilitat, existents tant entre els estats membres com a l'interior d'alguns d'ells, causades pels sistemes de pensions professionals vigents.

Aquesta Directiva només s'aplicarà a les pensions lligades a règims professionals de jubilació, ja que la mobilitat dels drets a les pensions ofertes pels règims públics obligatoris està assegurada per certes

disposicions de dret comunitari des de fa més de trenta anys.

Entre els obstacles a la mobilitat dels treballadors que es deriven de certs règims de pensions professionals i que la Directiva pretén eliminar, cal destacar els següents: 1) la presència de condicions diferents per a l'adquisició dels drets, ja que existeixen períodes diferents de qualificació necessaris per a la seva obtenció; 2) l'existència de condicions diferents per a la conservació dels drets: en aquest sentit, cal prevenir el risc que els drets a pensió perdin el seu valor amb el temps; 3) la no transferibilitat dels drets adquirits, i 4) la manca d'informació als treballadors sobre les conseqüències que la mobilitat pot comportar en els seus drets de pensió professional.

La coordinació de la participació autonòmica en el Consell recaurà en Catalunya

Catalunya prendrà el relleu a Madrid en la coordinació de la participació de les disset comunitats autònomes espanyoles en el si del Consell de Ministres d'Ocupació i Afers Socials.

El fet d'assumir la coordinació implica que Catalunya formarà part, representant la voluntat conjunta de totes les comunitats autònomes, de la delegació de l'Estat espanyol en les reunions del Consell de Ministres de la UE d'Ocupació i Afers Socials i de la instància tècnica preparatòria de les decisions que pren el Consell, el Grup de qüestions socials, on participen els experts en les diferents matèries.

D'aquesta manera, durant els pròxims sis mesos, Catalunya haurà de garantir que la veu autonòmica sigui escoltada des de l'inici en el procés d'elaboració de les propostes legislatives i les decisions que prengui el Consell en l'àmbit de la política d'ocupació i d'afers socials.

Romina Calvet



Són compatibles la llibertat i la justícia amb la seguretat?

Com consolidar un espai de seguretat on es garanteixin les llibertats públiques

Els dossiers inclosos en l'agenda política de justícia, llibertat i seguretat (JLS) han tingut un desenvolupament molt important durant el 2005, marcat pel Programa de l'Haia i per l'actualitat de la UE.

Dos exemples clars d'esdeveniments que han marcat l'agenda JLS han estat els intents de centenars de persones subsaharianes d'arribar a la UE per Ceuta i Melilla, i els atemptats de Londres i Madrid.

En aquest context, la tensió entre els vessants de seguretat i de respecte de la justícia i els drets humans, marquen el present i el futur d'aquesta política.

Durant la Presidència britànica ha predominat clarament el vessant de seguretat. Per al primer semestre de 2006, i sota Presidència austríaca no es preveu que aquesta tendència es modifiqui.

La universalitat dels drets humans implica que les accions de la UE no solament han de garantir els drets dels seus ciutadans sinó també respectar els drets dels nacionals de països tercers i sobretot dels més vulnerables. El Pla d'acció per prevenir i lluitar contra el tràfic d'éssers humans, aprovat el desembre de 2005 i emmarcat en l'espai JLS, fixa estàndards comuns, bones pràctiques i mecanismes de prevenció i lluita contra aquest fenomen.

Una major implicació de la UE en aquesta lluita inclou la protecció, el suport i la rehabilitació de les víctimes de qualsevol forma d'explotació, a escala global i sobre la base del respecte dels drets humans.

La lluita contra el terrorisme i el crim organitzat ha estat una gran prioritat de la

UE en el 2005 i ho continuarà essent el 2006. A les propostes aprovades en l'àmbit de l'intercanvi d'informació i la cooperació entre autoritats policíiques i judicials dels estats membres i el blanqueig de diners, s'haurà d'afegir la revisió de l'Estratègia de la UE per lluitar contra el terrorisme i l'aprovació del Pla d'acció per combatre la radicalització i el reclutament de terroristes.

Alguns d'aquests aspectes s'hauran de tenir en consideració a Catalunya en el desplegament dels mossos d'esquadra.

La Directiva sobre retenció de dades de comunicacions personals, dossier prioritari de la Presidència britànica, queda obert el 2006. El text acordat pel Consell serà la base de la negociació amb el Parlament. Es tracta d'un dels dossiers que posa més en evidència la tensió entre llibertats fonamentals i seguretat, ja que els objectius de seguretat a la UE no haurien de ser una excusa per a la vulneració del dret fonamental de tota persona a la intimitat.

El marc financer

En el nou marc financer 2007-2013, JLS és una de les polítiques que ha experimentat un dels creixements més accentuats respecte al període anterior, amb un pressupost de 6.630 MEUR. En aquest sentit, durant el 2006, hauran de ser aprovades les propostes per a tres programes marc de finançament. Aquests programes es veuran completats amb un Fons per al retorn i un Fons de gestió fronterera (800 MEUR entre els dos), com també amb un fons específic destinat a l'Àfrica.

Anna Montaner



La immigració, un dossier central de l'agenda JLS

Necessitat versus rebuig

El 2005 ha estat un any de gran avenç cap a l'establiment d'una política comunitària d'immigració en estendre's el procés de codecisió i la majoria qualificada a alguns àmbits d'aquesta política. Aquest avenç però, no ha d'amagar el fet que un dels aspectes més importants d'aquesta política, com és la regulació de la migració legal o econòmica, resta encara en l'àmbit de decisió intergovernamental.

Estem, doncs, en una situació certament paradoxal, en la qual es fixen a escala comunitària normes comunes per lluitar contra la immigració il·legal, sense que s'hagin establert encara vies i criteris comuns per a la migració legal.

Una altra paradoxa del desenvolupament d'aquesta política rau en el fet que la UE necessita la immigració per raons de competitivitat de l'economia i també demogràfics. Certament, les dades confirmen la contribució de la immigració al creixement econòmic, també al nostre país.

Malgrat això, el discurs polític als estats membres i la percepció social de la immigració són, en general, negatius. Poden contribuir-hi els arguments que vinculen d'una manera o altra immigració i terrorisme o els que vinculen la immigració a la crisi del model social europeu.

En les dues paradoxes esmentades trobem alguns dels reptes d'una veritable política comuna de la immigració a la UE. Els altres vénen determinats en gran mesura pel paper de la UE com a actor global.

D'importància seran també les accions de sensibilització sobre l'impacte positiu de la immigració en les societats d'acollida: des de la contribució de les persones migrades a la

seguretat social (sovint en desequilibri amb el que reben) fins a la multiculturalitat com a element d'adaptabilitat i competitivitat de les societats en un món globalitzat.

La col·laboració amb els països d'origen i de trànsit de la immigració

La dificultat de trobar l'equilibri entre un enfocament de la immigració que parteixi de les necessitats de la UE (treballadors joves i qualificats, compensació dels dèficits demogràfics, etc.) i de les necessitats dels països en via de desenvolupament (PVD) és una de les tensions que marcarà els avenços en els dossiers JLS en el futur. La implicació dels països d'origen i de trànsit en aquesta política sembla ara per ara ineludible.

En tot cas, la necessitat d'una coherència entre la política JLS i les de relacions exteriors (des de cooperació al desenvolupament fins a la política comercial comuna) sembla haver-se constatat després de la Presidència britànica com un principi de futur.

Per la situació geogràfica de veïnatge d'Àustria, els Balcans han estat identificats com a zona prioritària, però la Mediterrània i l'Àfrica continuaran sent el centre d'atenció d'un enfocament global de les migracions, seguint les mesures adoptades al Consell Europeu de desembre 2005. La migració serà, de fet, una prioritat comuna en el diàleg polític entre la UE i Àfrica.

La repartició de càrregues en la lluita contra la immigració legal

El principi de solidaritat i repartiment de càrregues entre els estats membres en la lluita contra la immigració il·legal ha marcat també l'agenda JLS en el 2005 i s'ha consolidat sota Presidència britànica.

Esdeveniments com els de Ceuta i Melilla han portat els estats membres més afectats, com Espanya o Itàlia, a demanar la implicació de la resta de socis. El comissari Frattini ha proposat iniciatives *ad hoc* com l'establiment de patrulles marítimes comunes de vigilància a la Mediterrània la viabilitat de les quals s'estudiarà el 2006. A banda, una proposta d'enfocament global de la immigració il·legal es podria presentar entre el març i l'abril de 2006.

La dimensió social de la immigració al si de la UE. Un aspecte que no avança?

La posició austríaca donarà continuïtat a la britànica en el sentit de limitar-se a fixar un marc programàtic orientador de les polítiques d'integració dels estats membres i de la migració legal.

La Presidència austríaca parteix de la premissa que les divergències socials i culturals entre els estats membres fan aconsellable que aquests aspectes continuïn en l'esfera de competències exclusives dels estats, posició que no comparteixen el Parlament Europeu ni la Comissió, que han manifestat la necessitat de definir una veritable política comunitària de migració legal i d'integració.

El marc orientador es basarà en les propostes de la Comissió sobre: 1) una agenda comuna i un marc comú de les polítiques d'integració als estats membres, i 2) un Pla d'acció sobre la migració legal.

L'asil

L'aprovació, el 2005, de la Directiva sobre estàndards mínims per atorgar i retirar l'estatut de refugiat representa un primer pas en l'harmonització de l'asil a la UE, prevista per al 2010. Essent, com és, una Directiva de mínims, els estats podran adoptar disposicions més favorables en la seva transposició i adaptació administrativa.

En aquest sentit, cal dir que el dret d'asil és un dret humà inviolable, reconegut a la *Carta de drets fonamentals de la UE*. Malgrat tot, la UE acull un dels nombres més baixos de refugiats del món (actualment menys del 30% dels refugiats que hi ha a tot el món). L'Estat

espanyol acull un nombre insignificant de refugiats i té un dels percentatges més baixos d'acceptació de la UE (inferior al 2%). Per a alguns països del nord d'Europa, en canvi, l'asil té un impacte social igual o superior al de la immigració.

Aquests seran, doncs, elements a tenir en compte en la futura harmonització de l'asil a escala de la UE.

Catalunya

A Catalunya el 2006 serà un any d'inflexió després del procés de regularització dut a terme a l'Estat espanyol i l'aprovació del Pla de ciutadania i immigració (2005-2008). Tot i les crítiques que ha rebut des de la Unió Europea pel seu més que possible efecte d'atracció de la immigració, el procés de regularització espanyol ha permès millorar la realitat quotidiana de moltes persones que vivien en la clandestinitat i ha permès també l'aflorament d'economia submergida. Caldrà, però, donar-li continuïtat amb polítiques actives de regulació de les migracions legals i d'un marc jurídic coherent.

El Pla de ciutadania i immigració articularà les polítiques que tenen un impacte en la vida de les persones que arriben a Catalunya, tot responenent al repte de la transformació social, econòmica i cultural del país, que ha experimentat un increment d'unes 500.000 persones entre el 2000 i el 2005 i que compta ja amb un 12% de residents estrangers, quantitat que supera la mitjana de la UE.

El 2006 serà també un any d'inflexió en la col·laboració administrativa, ja que el Pla de ciutadania i immigració parteix de la col·laboració dels tres nivells administratius: el Govern de l'estat, la Generalitat i també l'administració local.

El Pla de ciutadania i immigració vol marcar una nova etapa que respongui als nous perfils dels immigrants en el context internacional, però amb l'objectiu de definir un projecte comú de societat a Catalunya, seguint les directrius comunitàries.

Anna Montaner



L'educació i la formació: peces clau de l'Estratègia de Lisboa

El multilingüisme adquireix cada cop més
rellevància

Educació i formació

La política de la Unió Europea en matèria d'educació i formació s'estructura actualment al voltant de dos eixos principals. El primer és el suport financer que presten els programes comunitaris als projectes transnacionals d'intercanvi, mobilitat i cooperació entre els distints actors dels sistemes de formació a escala nacional, regional i local. El segon el constitueix la creació d'un espai de cooperació entre els diferents estats membres que els facilita la reforma dels seus sistemes d'educació i formació respectius, i que s'emmarca formalment en el programa de treball denominat Educació i formació 2010.

Respecte al primer eix, cal recordar que la Presidència britànica ha pogut adoptar un acord polític parcial sobre el denominat Programa integrat per a l'aprenentatge al llarg de tota la vida, el qual agruparà els programes existents en l'actualitat en aquesta matèria —entre ells i com a més rellevants, els denominats Sòcrates i Leonardo— amb la voluntat de crear sinergies entre ells i simplificar-ne la gestió. L'acord assolit, però, deixa pendents els imports que finalment es destinaran al Programa, com també alguns aspectes de la seva gestió. En aquest sentit, la nova Presidència ha remarcat com una de les seves prioritats fonamentals en aquest àmbit el tancament definitiu de l'acord.

Quant al programa de treball Educació i formació 2010, sota Presidència austríaca es presentarà el segon informe intermedi de seguiment, el qual està essent confeccionat actualment sobre la base dels vint-i-set informes nacionals que els estats s'havien compromès prèviament a elaborar. La Presidència austríaca té previst presentar de manera sintetitzada aquest informe en el Consell Europeu del mes de març de 2006. Cal tenir en compte que el programa Educació i formació 2010 s'articula a partir de la selecció de tretze objectius específics i

que la seva posada en pràctica es realitza per mitjà del denominat mètode obert de coordinació, que implica, bàsicament, haver consensuat uns objectius estratègics comuns i fer de l'aprenentatge mutu i de l'intercanvi d'experiències la base de la cooperació entre els estats membres.

En aquest marc, la Presidència ha indicat que les seves prioritats se centraran especialment en l'impuls de la Carta de qualitat de la mobilitat europea, i en la consolidació de l'Indicador europeu de competències lingüístiques, tots dos àmbits expressament previstos en els objectius específics esmentats. Quant a la Carta, pretén ser una guia per a la mobilitat, tant de les persones joves com de les persones adultes que es vulguin desplaçar amb la finalitat de seguir una formació, reglada o no, i desenvolupar-se professionalment i personalment. El seu contingut, de caràcter personalitzat, hauria de ser actualitzat regularment incorporant-hi totes les particularitats derivades de les diferents activitats i períodes de formació i aprenentatge que el seu titular anés adquirint, fins esdevenir un veritable document de referència. Per bé que pensada en primer lloc en relació amb la mobilitat respecte a la formació, també podria ser finalment reconeguda o utilitzada a efectes de mobilitat amb finalitats laborals.

Estretament relacionada amb la Carta, es troba actualment en discussió la creació d'un Marc europeu de qualificacions, qüestió a la qual la Presidència austríaca ha indicat que hi vol prestar una atenció particular. L'objectiu d'aquest Marc és poder disposar d'un instrument que permetés relacionar les qualificacions assolides pels ciutadans europeus a escala nacional i sectorial, i d'aquesta manera ser usat, a títol voluntari, per facilitar la seva transferència i reconeixement arreu d'Europa. Val a dir que a finals del mes de desembre passat es va tancar el període de consulta establert per la

Comissió Europea destinat a rebre comentaris i opinions sobre el contingut i l'estructura d'aquest instrument. La consulta precedirà l'adopció d'una proposta formal que tindrà lloc previsiblement durant aquesta Presidència.

D'altra banda, com hem indicat anteriorment, la Presidència austríaca també vol impulsar la consolidació del denominat Indicador europeu de competències lingüístiques, la finalitat principal del qual és proveir els estats membres de dades vàlides i fiables sobre les capacitats lingüístiques dels ciutadans, per tal que les puguin fer servir en les seves polítiques i decisions sobre l'aprenentatge i l'ensenyament de llengües estrangeres.

Cal indicar que en aquest mateix àmbit la Comissió Europea va adoptar el mes de novembre passat una Comunicació en la qual, per primer cop, adoptava un marc estratègic sobre el multilingüisme. Aquest marc estratègic conté una novetat important relativa a la necessitat que els estats membres elaborin uns plans d'acció nacionals sobre l'aprenentatge i l'ensenyament de llengües estrangeres.

Finalment, dos altres aspectes destacats per la nova Presidència seran, d'una banda, la voluntat d'incorporar estats que no són membres de la Unió al debat sobre els sistemes de formació i educació, amb una especial atenció als dels Balcans occidentals, i, de l'altra, renovar els actuals programes de cooperació en matèria d'educació superior i formació professional amb el Canadà i els EUA.

Joventut i esports

En relació amb aquests dos àmbits, la Presidència austríaca únicament fa referència, entre les seves prioritats, al segon. Ho fa molt breument, tot subratllant que durant l'any 2006 convindria centrar l'atenció en les relacions entre esport i salut. Tot i això, cal destacar, en l'àmbit de la joventut, la previsible renovació durant l'any 2006, a falta de l'import financer que li sigui acordat, del programa Joventut en acció per al període 2007-2013, destinat a afavorir la cooperació i la mobilitat dels joves europeus i la seva participació cívica en la construcció del futur de la Unió Europea.

Catalunya davant la nova Presidència

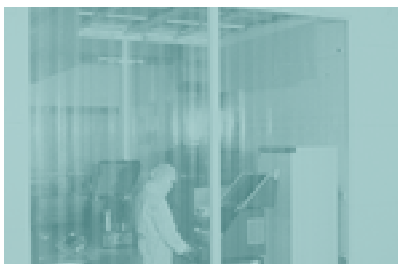
Des de la perspectiva de Catalunya, un dels principals punts d'atenció en relació amb les prioritats presentades per la Presidència austríaca seria, en primer lloc, la necessitat de fer un seguiment atent de l'aprovació definitiva del futur Programa integrat, com també participar en alguns dels grups de treball que es crearan per a la seva implementació.

També fora important prestar una atenció específica a la posada en pràctica de la Comunicació de la Comissió Europea sobre multilingüisme a la qual anteriorment s'ha fet esment. Més concretament, caldria fixar-se, en especial, en el desenvolupament dels futurs plans nacionals que els estats hauran d'elaborar i que, particularment en el cas d'Espanya, caldria que tinguessin suficientment en consideració el nivell regional i local. En aquest àmbit Catalunya disposa d'experiència i coneixement importants per fer-hi, a més, aportacions molt positives que podrien contribuir a conformar una política de la UE sobre multilingüisme plenament respectuosa de la diversitat i la riquesa lingüístiques del continent.

Finalment, cal tenir en compte que, durant aquesta Presidència i en el marc dels acords de la CARCE, el Govern de la Generalitat de Catalunya assumirà la representació autonòmica en el Consell de Ministres de Joventut. En aquest sentit, cal recordar que durant el semestre anterior, la Generalitat va assumir la representació autonòmica en el si del Consell de Ministres d'Educació, tot arribant a consensuar amb les comunitats autònomes espanyoles una posició comuna sobre els temes rellevants que varen ser tractats durant el semestre i transmetent-la posteriorment a la delegació espanyola que va intervenir en la sessió formal del Consell de Ministres.

La intervenció en els grups de treball corresponents va completar aquesta participació i va permetre a la Generalitat i a la resta d'administracions autonòmiques espanyoles disposar d'una millor i més acurada informació sobre l'estat i l'evolució dels treballs que es porten a terme en el si del Consell.

Narcís Mir



Cap a una nova estratègia europea de la salut i la protecció dels consumidors

Catalunya representarà les comunitats autònomes

Les prioritats en l'àmbit de la salut i la protecció dels consumidors que han centrat l'activitat de les anteriors Presidències també estaran en el centre dels debats durant la Presidència d'Àustria. Concretament es continuaran els treballs per a l'adopció de la nova l'Estratègia europea i el Programa d'acció en l'àmbit de la salut i la protecció dels consumidors.

Durant el passat semestre no es van produir grans novetats en aquests àmbits. Els treballs de la Presidència britànica s'han caracteritzat per una continuació dels debats en el punt que ho havia deixat l'anterior Presidència amb vista a preparar els dossiers per poder ser adoptats durant la Presidència austríaca.

Estratègia i Programa d'acció en l'àmbit de la salut i la protecció dels consumidors

La nova Estratègia i el Programa d'acció en l'àmbit de la salut i la protecció dels consumidors estableix els eixos centrals que regiran les polítiques de salut i protecció dels consumidors durant el període 2007-2013.

Aquesta proposta es va presentar durant la Presidència luxemburguesa i durant el darrer semestre de 2005 es van tractar els punts més complexos que hauran de continuar en el centre de les discussions amb vista a assolir un acord properament, tenint en compte que ja han estat aprovades les perspectives financeres.

L'aspecte central que continuarà en debat és la necessitat d'elaborar una única proposta conjunta salut-consumidors, tal com va proposar la Comissió Europea, o separar-los en dues, mantenint l'estructura actual. Hores d'ara, la proposta conjunta s'està tramitant mitjançant dues decisions negociades en procediments de codecisió separats —un per a l'apartat salut i un altre per a l'apartat consum. Per la seva banda, el Parlament

Europeu també ha decidit emetre dos dictàmens separats que es debatran en dues comissions parlamentàries diferents: IMCO (Mercat Interior i Protecció dels Consumidors) i ENVI (Medi Ambient, Salut Pública i Seguretat Alimentària).

Així mateix, alguns estats membres han manifestat certes reserves a la proposta conjunta de dos programes que fins ara havien estat independents.

La posició de la Presidència britànica sobre la fusió dels programes ha estat d'esperar a debatre en profunditat aquest tema fins a comptar amb una decisió definitiva respecte les perspectives financeres (finalment adoptades en el Consell Europeu dels 15 i 16 de desembre de 2005). Pel que fa a la dotació econòmica, els estats membres han indicat que si finalment es manté un únic programa fusionat s'hauria de detallar clarament la quantia destinada a cada àmbit, i més especialment pel que fa a l'apartat consumidors.

Així doncs, a l'espera del dictamen del Parlament Europeu, el debat sobre la nova Estratègia de salut i protecció dels consumidors es podria tancar definitivament durant la Presidència austríaca.

Influença aviària

Durant la Presidència austríaca continuaran els esforços per evitar l'entrada al territori de la Unió dels virus portadors de l'anomenada influença aviària. A principis de 2006 se celebrarà una conferència internacional a Pequín adreçada a millorar la coordinació internacional per a l'eradicació del virus.

Paral·lelament, la Unió Europea iniciarà la implementació de la nova Directiva sobre la influença aviària, aprovada el 20 de desembre de 2005. Aquesta nova Directiva

pretén augmentar la prevenció i el control dels brots, i reduir els problemes per a la salut, els costos i les pèrdues i l'impacte negatiu per al sector avícola i el conjunt de la societat. També s'ha aprovat darrerament l'increment de la contribució econòmica de la UE en les mesures d'eradicació que duren a terme els estats en cas d'arribada de l'epidèmia a territori de la UE.

Altres temes en l'àmbit de la salut

En relació amb altres dossiers que han estat en l'ordre del dia, continuaran els treballs amb vista a l'adopció de la legislació relativa a medicaments per a ús pediàtric, cèl·lules i teixits humans, informació sobre el valor nutritiu i l'impacte en la salut de determinats aliments i l'addició de vitamines i minerals als aliments, com també una Comunicació sobre la sida.

A més, la Presidència austríaca iniciarà el debat sobre noves Comunicacions i Recomanacions que la Comissió Europea ha previst presentar: Estratègia sobre l'alcohol, Recomanacions sobre l'alcohol, els nens i els adolescents, Comunicació sobre plans de prevenció de pandèmies, Comunicació sobre prevenció de lesions i seguretat dels productes, i Recomanació sobre infeccions hospitalàries.

Finalment, cal mencionar com una de les principals iniciatives de la Presidència austríaca, l'organització d'una conferència sobre la diabetis, els dies 15 i 16 de febrer, a Viena. Així mateix, es dedicarà una atenció

especial a la salut de les dones (es preveu que el Consell de Ministres Informal del mes d'abril es dediqui exclusivament a aquest tema).

Altres temes en l'àmbit del consum

Pel que fa a la protecció dels consumidors, el principal tema en l'ordre del dia serà la Proposta de directiva de crèdit al consum. En aquest àmbit, caldrà trobar un punt d'equilibri que asseguri la màxima protecció als consumidors i que permeti una mínima flexibilitat per als estats membres.

Representació autonòmica en els grups de treball «Consum» del Consell de la UE: el torn per a Catalunya

En el marc dels acords de la CARCE, durant el primer semestre de 2006, Catalunya assumirà la representació autonòmica pel que fa als temes relacionats amb la protecció dels consumidors, funció que correspondrà al Departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat de Catalunya.

La representació autonòmica en aquest tema es limita als grups de treball del Consell i no comporta la participació del conseller autonòmic en les reunions del Consell de Ministres de la UE. Això es deu a la circumstància que els temes relacionats amb el consum han estat traslladats de la formació EPSSCO a la de Competitivitat, no inclosa en els acords de la CARCE.

Glòria Budó
Ricard Ramon



Finançament de la PAC

Un cop aprovat el pressupost, continuen les reformes

Un cop superat l'impasse de la Presidència britànica, la Unió serà presidida per un estat rural fortament compromès amb el futur de la política agrària comuna. A diferència de la línia clarament reformadora i liberalitzadora proclamada pel Govern britànic, Àustria pren el relleu del lideratge de la Unió des d'una òptica que, sense caure en l'agrariisme i l'immobilisme francès, manté la importància estratègica del sector agrari i en defensa el seu rol com a element vertebrador del món rural.

En aquest sentit, el ministre d'Agricultura i Medi Ambient austríac, Josef Pröll, s'ha sumat a la doctrina formulada per la comissària Mariann Fischer Boël, consistent a reafirmar la contribució del model europeu d'agricultura a l'Estratègia de Lisboa. La PAC, tal com es va reformar el juny del 2003 està cada cop més orientada al mercat, i servirà a l'estratègia comuna de crear llocs de treball i millorar la competitivitat de la nostra economia.

Aquesta reforma, ideada precisament per un exministre d'Agricultura austríac (l'excomissari Franz Fischler), tot just està sent implementada per la majoria d'estats europeus. En alguns casos, com és el d'Espanya, acaba d'entrar en vigor a principis del 2006, mitjançant la posada en marxa del nou règim de pagament únic.

L'acord final sobre les perspectives financeres assolit al Consell Europeu de desembre garanteix estabilitat a curt termini amb vista a aplicar la reforma de la PAC del 2003: es manté l'acord assolit el 2002, de manera que el finançament de la PAC està garantit fins al 2013. Ara bé, la despesa de mercat aprovada el 2002 haurà d'incorporar les despeses de mercat de Romania i Bulgària (valorades en uns 8.000 MEUR). Serà a partir del 2008-2009 quan començarà el nou debat sobre l'estructura de la despesa de la UE (inclosa la PAC i el xec britànic) que serà aplicable per a les següents perspectives financeres (a partir del 2014).

Desenvolupament rural

Fou precisament en territori austríac, en la Conferència de Salzburg on, a finals del 2002 es va iniciar el camí vers la nova política europea de desenvolupament rural. Tres anys després, els principis de Salzburg han donat els seus fruits: s'ha aprovat el nou fons FEADER (on es concentraran tots els recursos adreçats a desenvolupament rural); s'ha consolidat la modulació obligatòria (amb la corresponent transferència de recursos dels ajuts directes als agricultors vers els programes de desenvolupament rural); i s'ha adoptat el Reglament on es fixen les mesures que vertebraran aquesta política a partir del 2007. El febrer de 2006 el Consell adoptarà les Directrius comunitàries, fet que permetrà als estats i les regions redactar els seus programes de desenvolupament rural respectius.

Ara bé, tot aquell esquema dissenyat per Franz Fischler i la societat civil rural organitzada a Salzburg es fonamentava en una premissa: havien d'augmentar els fons destinats al desenvolupament rural.

Un cop aprovades les perspectives financeres 2007-2013 (les quals han reduït considerablement els recursos del FEADER, que han quedat en 69.250 milions d'euros), es confirma el pitjor dels temors: la nova política, tant ben formulada, tant ben estructurada i estratègicament organitzada, només gaudirà dels recursos necessaris en els nous estats membres (33.010 milions d'euros). A més, els pocs recursos disponibles als quinze antics membres per a aquesta política (36.740 milions d'euros) hauran de servir per cobrir les noves necessitats sorgides de la posada en marxa de la Xarxa Natura 2000, procés que absorvirà, en moltes regions, bona part dels recursos del nou fons FEADER. L'acord de les perspectives financeres dóna als estats la possibilitat d'augmentar els recursos del desenvolupament rural mitjançant un increment de la modulació del 20% (a càrrec

dels ajuts directes de la PAC). El Ministeri d'Agricultura espanyol, però, ja ha assenyalat que no aplicarà aquesta modulació voluntària. Aquest context obliga als estats i les regions europeus a plantejar-se la necessitat de buscar noves fórmules de gestió que permetin maximitzar l'ús dels fons adreçats a desenvolupament rural. També es fa cada cop més necessària la coordinació de les polítiques de desenvolupament rural amb els instruments de gestió del territori. La nova iniciativa catalana de creació d'un contracte global d'explotació, va precisament en aquesta direcció.

Durant la Presidència austríaca, tots aquests debats hauran de ser tinguts en compte en els treballs del Congrés del Món Rural'06, el qual finalitzarà el mes de maig, i obrirà la porta a la formulació del nou Programa de desenvolupament rural de Catalunya (2007-2013) que, en tant que eina de gestió dels recursos del nou fons FEADER, constituirà la plasmació a Catalunya dels principis i les orientacions de la nova política europea de desenvolupament rural.

Les reformes sectorials pendents: vi i fruita

Després de la consecució de la reforma del sector del sucre, durant el 2006 es posaran en marxa les reformes de dos sectors amb un gran impacte en l'economia catalana: el vi, i les fruites i les hortalisses.

Durant els primers mesos de 2006, la comissària d'Agricultura, Mariann Fischer Böel establirà contactes amb tots els agents implicats en el sector vitivinícola per tal de poder formular una proposta de reforma abans de l'estiu. Aquesta reforma incidirà de manera directa en el futur dels drets de plantació de la vinya, en els ajuts a la destil·lació, les mesures de reestructuració, etc.

Paral·lelament, finalitzaran els treballs per tal de presentar la nova proposta de reforma de l'OCM de les fruites i les hortalisses. La reforma d'aquest sector tindrà un fort impacte en el suport econòmic que reben actualment les cooperatives catalanes de fruita. Tot fa preveure que la reforma replantejarà el sistema de retirades en vigor, com també modificarà el funcionament dels programes operatius que actualment formen les organitzacions de productors. La greu situació que ha patit el sector fruiter europeu (inlòs el català) durant la darrera campanya ha portat l'Associació de Regions Productores de Fruitas i Hortalisses (AREFL), a aprovar la

Declaració de Lleida, on s'insta la Comissió Europea a accelerar la presentació de la proposta de reforma. A principis de 2006, la Declaració de Lleida ja ha rebut el suport del Parlament Europeu.

Organismes genèticament modificats-OGM

La Presidència austríaca intentarà deixar un cert llegat en la política europea relativa als OGM. A diferència d'altres estats, el debat sobre el cultiu dels OGM ha estat molt intens a Àustria, on diversos länders s'han manifestat contraris a la introducció d'aquests cultius en el seu territori. D'altra banda, la Comissió Europea ja ha manifestat que l'actual marc legislatiu comunitari no permet a les regions declarar-se unilateralment com a regions lliures d'OGM.

En el marc d'aquest debat, la Comissió Europea presentarà un informe sobre la implementació de les seves directrius relatives a la coexistència entre els cultius d'OGM i els cultius convencionals i biològics. Paral·lelament, durant el mes d'abril, el ministre Josef Pröll convocarà a Viena una gran conferència per discutir aquesta problemàtica.

Organització Mundial del Comerç

Un cop resolt els principals interrogants interns existents, durant el 2006 continuarà la pressió externa a la PAC. La Conferència Ministerial de l'OMC celebrada a Hong Kong el passat desembre, tot i els modestos resultats aconseguits, manté vives les negociacions de liberalització del comerç agrícola. A la Unió Europea no li serà difícil, en els propers anys, posar en pràctica el principal dels compromisos adoptats: l'eliminació dels ajuts a les exportacions per al 2013. La Comissió ja ha plantejat la supressió, de manera imminent, de les restitucions a l'exportació d'animals vius.

Durant el primer semestre de 2006, a Ginebra, continuaran les negociacions en el capítol més conflictiu: la disminució dels aranzels. A diferència dels ajuts a l'exportació (els quals no tenen incidència en l'agricultura catalana), el desmantellament aranzelari que es pacti finalment pot tenir importants conseqüències en alguns sectors rellevants en la nostra economia com és el de la fruita dolça, l'aviram o el porcí.

Ricard Ramon



Pesca a la Mediterrània

Serà possible l'acord?

Fruit d'aquelles paradoxes que tot sovint envolten la política europea, es podria donar la circumstància que fos la nova Presidència austríaca (un estat sense gaire interessos ni coneixements en l'àmbit de la pesca), qui aconseguís desbloquejar (després de dos anys de negociacions) el Reglament de la pesca a la Mediterrània. Aquest nou Reglament, el qual establirà les noves mesures tècniques (mesures mínimes de les captures, ample de les malles, profunditats, etc.) tindrà una forta incidència en el sector pesquer català. Per aquest motiu, la Generalitat, per mitjà del contacte directe amb les institucions comunitàries, ha introduït importants esmenes en la redacció de la proposta inicial de la Comissió.

Després de la manca d'acord el passat mes d'octubre (arran del bloqueig de França i Itàlia), les negociacions han estat paralitzades durant el darrer trimestre de 2005. No obstant això, el comissari de Pesca, Joe Borg, s'ha compromès a impulsar de nou les negociacions en el Consell de Ministres del 25 d'abril, un cop s'hagin celebrat les eleccions legislatives italianes.

Un dels temes més problemàtics per a l'adopció d'aquest Reglament és la prohibició de les anomenades malles de deriva, les quals, segons la Comissió Europea, són molt perjudicials per als ecosistemes marins. Arran dels debats sobre les mesures de recuperació a la mar Bàltica, la Comissió Europea s'ha compromès a presentar a principis de 2006 una definició única de malles deriva que s'aplicarà a totes les aigües comunitàries (inclosa la Mediterrània). L'elaboració de la nova definició de malles de deriva facilitarà l'assoliment del consens al voltant del nou Reglament.

Des de Catalunya s'ha sol·licitat a la Comissió la consideració de la *tonalle* i la *ferratara* (arts de pesca emprats, respectivament, a França i Itàlia) com a malles de deriva. La utilització d'aquests arts pesquers està tenint

un impacte molt negatiu en la sostenibilitat i la conservació dels recursos pesquers a la Mediterrània.

Crisi del sector: mesures estructurals

A finals de gener, la Comissió presentarà la Comunicació sobre les mesures de reestructuració adreçades a corregir la crisi en el sector pesquer provocada per l'increment del preu del carburant. Aquesta Comunicació inclourà ajustos específics a les directrius de salvament i reestructuració de les empreses del sector pesquer i detallarà la modificació sobre els llindars dels ajuts de mínims. Finalment, la Comunicació també inclourà possibles mesures de mercat, mesures adreçades a millorar l'eficiència dels motors, i iniciatives per combatre la pesca il·legal.

Durant el Consell de Ministres del 25 d'abril es preveu assolir l'acord sobre el Reglament que estableix el nou Fons Europeu per a la Pesca (FEP): aquest nou fons finançarà a partir del 2007 totes les mesures de tipus estructural adreçades a la reconversió i la modernització del sector pesquer, en substitució de l'IFOP. L'acord sobre les perspectives financeres aprovat pel Consell Europeu ha dotat aquest nou fons de 3.800 milions d'euros per al període 2007-2013.

L'aprovació final del Reglament de la Mediterrània, com també les noves mesures estructurals adreçades al sector, tindran un gran impacte en el futur i la viabilitat del nostre sector pesquer. Al mateix temps, ambdós processos constituiran un important test a la política del comissari Borg: els sis mesos de Presidència austríaca permetran verificar fins a quin punt la Comissió Europea és capaç de conciliar amb enginy la sostenibilitat dels recursos pesquers, els interessos econòmics en joc i les normes bàsiques de la lliure competència.

Ricard Ramon



El medi ambient en totes les polítiques comunitàries

Cap a una Europa més sostenible

En la línia del lema de la Presidència austríaca en matèria de medi ambient, «enverdir la Presidència», Àustria farà un esforç particular per tal que tots els actes del semestre siguin sostenibles i compatibles amb el medi ambient.

Els treballs de la Presidència es focalitzaran en tres temes: les estratègies temàtiques (en especial qualitat de l'aire i medi ambient urbà), la diversitat biològica, i el canvi climàtic. A més, la Presidència vol concloure els treballs legislatius del Reglament LIFE Plus (instrument financer per al medi ambient) i de les directives relatives a aigües subterrànies i a la infraestructura d'informació sobre l'espai (INSPIRE).

La Presidència s'esforçarà a implicar altres formacions del Consell de Ministres, junt amb el Consell de Medi Ambient, per tal d'implementar l'Estratègia europea de desenvolupament sostenible adoptada l'any 2001. En el Consell de primavera de 23 i 24 de març es presentarà la proposta de la Comissió i al final de la Presidència, al mes de juny, es preveu l'adopció de l'estratègia renovada, amb objectius i indicadors concrets i un procediment de seguiment efectiu.

La Presidència donarà molta importància a les tecnologies mediambientals, i per tant intentarà promoure la implementació del Pla d'acció relatiu a aquest tema, aprovat per la Comissió el gener de 2004. Aquest serà el tema principal del Consell informal dels dies 19, 20 i 21 de maig, juntament amb l'ús eficient de l'energia i el medi ambient urbà.

Caldria destacar que des del 1985, Àustria té una agència especialitzada (la Umweltbundesamt UBA), que té competència sobre tots els aspectes de la protecció del medi ambient, amb autoritat sobre tot el territori nacional.

Estratègies temàtiques del 6è Programa d'acció 2002-2012

El 6è Programa d'acció 2002-2012 inclou set estratègies temàtiques: 1) contaminació de l'aire; 2) medi ambient marí; 3) ús sostenible dels recursos; 4) prevenció de residus i reciclatge; 5) ús sostenible dels pesticides; 6) protecció dels sols contra l'erosió i la contaminació; i 7) medi ambient urbà.

Encara que en la primera meitat de 2006, totes les estratègies temàtiques hauran estat presentades per la Comissió, la Presidència austríaca dedicarà especial atenció a dues d'elles. En primer lloc, cal destacar la que fa referència a la qualitat de l'aire i la Directiva que l'acompanya (que inclou una avaluació d'impacte de les mesures implementades fins ara en matèria de salut i vegetació, nous objectius per a la millora de la qualitat de l'aire l'any 2020 i possibles mesures en altres polítiques, com ara energia, transport i agricultura). En segon lloc se situa l'estratègia per al medi ambient urbà, basada en una iniciativa del Parlament Europeu, que té com a objectiu ajudar les ciutats a millorar el seu medi ambient i la qualitat de vida dels ciutadans.

Diversitat biològica

La Presidència austríaca donarà prioritat al seguiment de la Comunicació de 1998 sobre biodiversitat, destinada a preveure, prevenir i eliminar les causes de la reducció i la pèrdua de la biodiversitat, i a conservar les espècies i les ecosistemes del territori de la UE. Amb l'objectiu de crear una estratègia comunitària sobre la biodiversitat, la Comissió presentarà properament un informe d'avaluació de l'aplicació d'aquesta Comunicació i dels quatre plans d'acció de 2001 (conservació de recursos naturals; agricultura; pesca; cooperació econòmica i cooperació al desenvolupament). La Presidència iniciarà els

contactes amb la Comissió sobre aquest tema sense posar-lo a l'ordre del dia del Consell de Ministres.

Al març de 2006 tindrà lloc al Brasil la vuitena reunió de la conferència de les Parts (COP8) del Conveni sobre la diversitat biològica i la tercera reunió de les Parts del Protocol de Cartagena sobre bioseguretat. La Presidència austríaca, compromesa amb l'objectiu internacional de reducció del ritme de pèrdua de la diversitat biològica per al 2010, liderarà els treballs preparatoris a aquesta Conferència.

Canvi climàtic

Després de la Conferència de Montreal de desembre de 2005 (COP11), on es va arribar a un acord per a la reducció dels gasos d'efecte hivernacle a partir de 2012, la Presidència tindrà la tasca d'assegurar que els esforços internacionals sobre el canvi climàtic tinguin una continuïtat, especialment quan s'esdevinguin les diverses reunions dels organismes del Conveni marc de Nacions Unides, previstes per al maig de 2006 a Bonn.

Els treballs de la Presidència també inclouran, d'una banda, la revisió de la Directiva de comerç d'emissions, essencialment per introduir-hi el sector de l'aviació sobre la base d'una proposta de la Comissió. I de l'altra, la nova fase del Programa europeu sobre canvi climàtic (PECC II), que té com a

objectiu la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle en el marc del Protocol de Kyoto (ratificat per la República Austríaca el maig de 2002). El PECC II posarà l'accent sobre les mesures i les tecnologies eficaces des del punt de vista mediambiental i rendibles econòmicament, i analitzarà noves opcions per reduir les emissions (en particular en el transport per carretera de passatgers, l'aviació, la captura i l'emmagatzematge geològic del carbó).

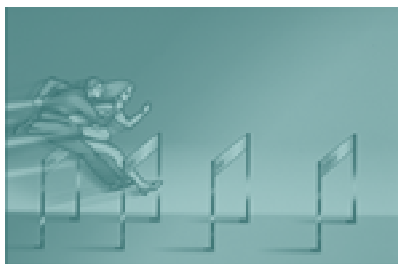
Participació de Catalunya en la política europea de medi ambient

El Govern de Catalunya va adquirir l'any 2005 una experiència molt important en relació amb la participació en el Consell de Medi Ambient.

Durant la Presidència austríaca, Catalunya es coordinarà amb les altres comunitats autònomes per tal d'organitzar, de la manera més eficaç possible i sobre la base de l'experiència adquirida en el primer any d'entrada en vigor dels acords de la CARCE, la participació en les deliberacions del Consell de Ministres de Medi Ambient.

Més en general, Catalunya tindrà l'oportunitat de participar en el debat que s'obrirà arran de la presentació, per part de la Comissió Europea, de les diferents estratègies temàtiques.

Victòria Romeu



Mercat interior

Un semestre clau per al futur de la Directiva Bolkenstein

La Presidència austríaca s'inicia en un moment clau per al futur de la Directiva de serveis en el mercat interior.

Aquesta Directiva, coneguda com a Directiva Bolkenstein (nom del comissari holandès que la va proposar a principis de 2004), vol eliminar les barreres que actualment existeixen als estats i les regions per a la provisió de serveis i facilitar el lliure establiment a qualsevol altre estat de la UE. La idea fonamental serà l'acceptació de l'anomenat principi de país d'origen, pel qual s'entendrà que tot operador que gaudeixi de la documentació per exercir un servei en un estat membre, quedarà facultat per exercir-ne la prestació en tot el territori de la UE.

Des que es va presentar la Proposta, aquesta Directiva ha estat font de gran controvèrsia i ha estimulat un intens debat sobre el futur de l'anomenat model social europeu. Ha despertat una forta oposició per part dels sindicats (segons els quals la Directiva afavorirà el dúmping social) i ha tingut una gran influència en els no de França i els Països Baixos a la Constitució Europea. El primer ministre austríac Wolfgang Schüssel ha estat un dels líders europeus que més ha criticat la Proposta i que ha demanat amb més insistència una proposta revisada a la Comissió Europea. El Govern austríac ja ha assenyalat la seva voluntat d'aprofitar la Presidència semestral per tal d'evitar que la nova Directiva repercuteixi negativament en les condicions laborals i salarials dels treballadors europeus. Àustria s'ha compromès a examinar a fons l'impacte social i econòmic de la Directiva, com també les implicacions en els drets dels consumidors.

Es preveu que, a principis d'any, un cop el Parlament Europeu s'hagi pronunciat sobre la Proposta (amb un dictamen molt crític amb elements essencials de la Directiva), la Comissió Europea presentarà la nova Proposta revisada. És molt probable que, tal com va succeir el març de 2005, la Directiva

Bolkenstein torni a convertir-se en un dels temes més destacats del Consell Europeu de primavera. Paral·lelament, el Consell de Ministres de Competitivitat, sota la presidència de Martin Bartenstein (ministre austríac d'Assumptes Econòmics i Ocupació), intentarà acostar les posicions entre els estats i consensuar el nou text en la sessió del Consell dels dies 29 i 30 de maig.

Tot aquest procés conduirà a una nova redacció de la Directiva (amb creixent nombre d'excepcions) que hauria de fer compatible la liberalització de la prestació de serveis a la Unió amb la preservació del model social europeu.

També correspondrà a la Presidència austríaca l'inici de les negociacions per a l'aprovació d'un altre gran projecte en l'àmbit del mercat interior: la Proposta de Directiva que crearà l'espai únic de pagaments.

Aquesta nova Proposta de directiva té com a objectiu la convergència dels marcs legislatius nacionals relatius als pagaments transfronterers (mitjançant targetes de crèdit, targetes de dèbit, transferències bancàries electròniques, ingressos en un compte corrent o qualsevol altre mitjà) vers un únic sistema per al 2010. La Comissió pretén que tots els pagaments transfronterers efectuats en qualsevol moneda en el si de la Unió siguin tant fàcils, barats i segurs com ho són actualment en l'interior de cada estat membre. Segons la Comissió, l'aplicació del nou marc legislatiu proposat podria suposar un estalvi d'entre 50.000 i 100.000 MEUR a l'any, atès que s'afavoriria la competència entre els mercats nacionals de pagament. També es garantiria una major transparència del mercat, tant per als proveïdors com per als usuaris, gràcies a un conjunt de normes simplificades i plenament harmonitzades en matèria de requisits d'informació.

Ricard Ramon



Cultura i audiovisual

La Generalitat assumeix la representació autonòmica en el Consell de Ministres

Cultura

En relació amb l'àmbit de la cultura, el període de Presidència austríaca presenta per a Catalunya una novetat important i significativa. Efectivament, com a resultat dels acords adoptats per la CARCE, Catalunya assumirà durant aquest semestre i per als temes de cultura la representació autonòmica en el si de la delegació espanyola que participa en el Consell d'educació, joventut i cultura.

Assumir aquesta tasca significa, entre altres qüestions, poder participar en les reunions del Comitè de Cultura del Consell, organisme tècnic encarregat de preparar-ne les decisions, i també poder intervenir oralment en la reunió del mateix Consell de Ministres. Les obligacions que assumeix la comunitat autònoma que exerceix la representació autonòmica consisteixen, bàsicament, a ordenar i distribuir la informació que es genera en aquesta instància comunitària a la resta de les CA. A més, la pràctica que fins ara s'ha seguit durant el temps de funcionament d'aquest sistema ha fet que la comunitat autònoma que ostenta aquesta representació procuri consensuar amb la resta una determinada posició comuna en relació amb algun o alguns dels temes que es debaten en el Consell. Aquesta posició comuna és la que finalment exposa la representació autonòmica en la seva intervenció oral en el Consell, sempre que el cap de la delegació espanyola hagi donat prèviament el seu vistiplau. Aquest conjunt de tasques i compromisos són, per tant, els que haurà de portar a terme la Generalitat de Catalunya i més concretament el Departament de Cultura durant aquest semestre.

Els temes que es tractaran en l'àmbit de la cultura no presenten novetats significatives respecte els períodes anteriors. D'altra banda, el document de prioritats presentat

per la Presidència austríaca pràcticament no ha fet cap consideració específica sobre l'àmbit de la cultura, per la qual cosa cal pressuposar que la continuïtat respecte de les Presidències anteriors serà la nota dominant del seu mandat.

Cal recordar també que, igualment com ha passat en altres àmbits com ara educació, joventut, audiovisual o ciutadania, la Presidència britànica ha pogut arribar a final del seu mandat amb un acord polític pel que fa a la continuïtat dels programes de suport financer comunitari en els àmbits esmentats. Concretament, el programa Cultura 2000, destinat bàsicament a promoure la mobilitat transnacional dels operadors i els productes culturals europeus, es renovarà per a un nou període que comprendrà els anys 2007 al 2013. En relació amb aquest programa, únicament resta per determinar l'import de la seva dotació, que queda pendent de l'acord definitiu amb el Parlament Europeu de les perspectives financeres per al període esmentat.

A part de debatre la renovació d'aquest programa, les diferents Presidències del Consell continuen manifestant, i així ho fa també l'austríaca en el seu document de prioritats, la voluntat de continuar l'impuls del Programa de treball en matèria de cultura 2005-2006, adoptat en ocasió de la Presidència holandesa del segon semestre de 2004. En relació amb aquest pla de treball, l'únic aspecte subratllat per la Presidència austríaca ha estat la voluntat d'impulsar la mobilitat de les obres d'art i de les col·leccions i les exposicions dels museus europeus. Aquest tema no ha estat abordat durant la Presidència anterior, per la qual cosa la intenció expressada per Àustria suposa la possibilitat que aquest tema prengui un nou impuls.

Tot i que la Presidència no hagi destacat cap altre aspecte del Programa de treball al qual hem al·ludit, cal recordar que aquest conté un calendari d'actuació en el qual figuren un seguit de temes que s'haurien d'abordar durant el primer semestre de 2006. Així, i més concretament, el programa preveu l'elaboració d'un document de naturalesa política per tal de presentar-lo al Consell Europeu corresponent, en el qual s'haurien de preveure futures accions en l'àmbit de la cultura i del turisme i les indústries culturals (incloent-hi el sector audiovisual) que permetessin considerar l'aportació d'aquests sectors, en termes de creixement, ocupació i cohesió, a l'Estratègia de Lisboa. Un altre aspecte rellevant del Programa preveu donar continuïtat i impuls al projecte de creació i implementació de la Biblioteca Digital Europea. En aquest sentit, segurament la Presidència austríaca iniciarà l'expedient formal que hauria de concloure a finals d'aquest any o a principis de l'any 2007 amb una Recomanació del Consell sobre aquest tema. Finalment, un tercer expedient que el Programa de treball preveu desenvolupar durant aquest primer semestre de 2006, és l'elaboració d'un informe sobre les dificultats de naturalesa fiscal que tenen les persones que exerceixen una professió artística.

Al marge del pla de treball citat, hi ha alguns altres temes rellevants que figuraran en l'agenda de la UE durant aquest semestre en l'àmbit de les seves accions en matèria cultural. En aquest sentit, continuaran els debats sobre la Decisió que declararà el 2008 Any europeu del diàleg intercultural. Tot just en la darrera reunió del Comitè Cultura del Consell, que va tenir lloc el darrer més de desembre, es van iniciar els debats sobre els primers articles de la proposta presentada per la Comissió Europea, per la qual cosa cal pensar que serà durant la

Presidència austríaca quan es debatrà la part més àmplia d'aquest text.

D'altra banda, el darrer Consell de Ministres de Cultura, celebrat el mes de novembre passat, va assenyalar que, una vegada adoptat per la Unesco el Conveni per a la protecció de la diversitat dels continguts culturals i les expressions artístiques, caldria adoptar una Proposta de decisió que fos ratificada per la Comunitat Europea.

Audiovisual

Els temes relacionats amb aquest sector i que són debatuts en el si de la formació del Consell d'Educació, Joventut, i Cultura són, actualment, la renovació del vigent programa MEDIA, destinat a afavorir la producció audiovisual europea, i la revisió de la Directiva Televisió sense fronteres.

Quant al primer dels temes esmentats, la Presidència anterior va poder arribar també a un acord polític sobre les característiques dels seus nous continguts electrònics, de tal manera que únicament la seva dotació financera resta pendent de ser aprovada, un cop s'adoptin, com hem indicat en anteriors ocasions, l'acord final de les noves perspectives financeres.

Pel que fa a la Directiva Televisió sense fronteres, cal recordar que la seva modificació es du a terme per mitjà del procediment de codecisió, el qual comporta ordinàriament treballar amb terminis de temps relativament llargs. La voluntat manifestada per la Presidència austríaca és, en aquest sentit, intentar accelerar la proposta i el debat, amb el benentès que probablement no serà possible adoptar-la fins a finals d'aquest any.

Narcís Mir



Cap a una estratègia energètica de la UE

Un llibre verd de política energètica per al 2006

La UE importa el 50% de l'energia que consumeix, amb un cost anual de 240.000 MEUR. Durant el primer semestre 2006 el sector energètic serà políticament important per als estats membres de la UE, atès que, d'una banda, la demanda global d'energia seguirà augmentant, i, de l'altra, els principals factors presents l'any 2005 —com la inestabilitat a l'Iraq i la política energètica de la Xina— seguiran tenint un gran impacte en els mercats europeu i mundial.

Àustria importa el 65% de l'energia que consumeix i el 90% del petroli i, al mateix temps, és un país exportador d'energia elèctrica. Per tant, la Presidència austríaca té un interès estratègic considerable en aquest sector, i particularment en la seguretat en l'abastament.

Un llibre verd sobre una política d'energia de la UE

Per tal de respondre de manera adequada als reptes del sector, els caps d'estat i de govern de la UE van acordar, al Consell Europeu informal de Hampton Court de 12 d'octubre de 2005, que la Comissió Europea presentaria properament un llibre verd sobre una política europea en matèria d'energia.

Aquest llibre verd tindrà en compte els principals reptes i opcions del sector, i en particular la diversificació de les fonts d'energia; la xarxa europea d'energia; la millora de l'eficàcia energètica, i l'impacte de la política d'energia sobre el canvi climàtic.

La Presidència austríaca conduirà les primeres discussions sobre el llibre verd, que hauran de donar lloc, abans de finals del 2006, a una comunicació de la Comissió sobre una estratègia europea en matèria de política d'energia.

En aquest context, la Presidència es concentrarà en dos temes: millorar l'eficàcia energètica i promoure l'ús d'energies renovables a la UE. Al mateix temps, la seguretat en l'abastament d'energia, la reducció de la dependència de les importacions energètiques, i la millora del funcionament del mercat interior de l'energia seguiran essent dossiers prioritaris.

Millorar l'eficàcia energètica

Les consultes públiques entorn del *Llibre verd sobre eficàcia energètica*, presentat per la Comissió el juny de 2005, acabaran el març de 2006. Sobre aquesta base, la Comissió presentarà un Pla d'acció europeu relatiu a l'eficàcia energètica.

La Presidència austríaca iniciarà les discussions sobre aquest Pla d'acció, que el Consell debatrà en la sessió del mes de juny de 2006. Cal recordar que la UE s'ha fixat com a objectiu estalviar un 20% d'energia amb vista a l'any 2020.

Promoure l'ús d'energies renovables

Àustria es un dels països líders de la Unió Europea pel que fa a energies renovables, motiu pel qual, la Presidència austríaca s'esforçarà a promoure la concepció de noves solucions tecnològiques per respondre a les necessitats energètiques de la Unió sobre la base del Pla d'acció de la biomassa, presentat per la Comissió a finals de la Presidència britànica, i de la Comunicació per fomentar els biocarburants, que la Comissió presentarà a principis de 2006 (també té previst presentar una Comunicació sobre el suport financer a les energies renovables, i promoure la recerca en energia solar i eòlica).

Pel que fa a l'energia nuclear, la Presidència austríaca adoptarà una posició molt crítica,

atès que considera que és una font no sostenible que implica riscos importants. La responsabilitat sobre l'ús de les diferents fonts d'energia correspon als estats membres; tanmateix, si un país opta pel sector nuclear, és indispensable assegurar un nivell màxim de seguretat; en aquest sentit, la Presidència austríaca es manifestarà a favor de l'establiment de criteris comuns de seguretat per a les centrals nuclears europees.

D'altra banda, cal recordar, pel que fa a l'objectiu de seguretat en l'abastament energètic de la UE, que la Comissió presentarà, al començament de l'any 2006, una comunicació sobre la creació d'un mercat de l'energia amb els països veïns, sobre la qual la Presidència austríaca començarà les discussions. Sobre aquest últim tema, s'espera que l'any 2006 se celebri una reunió euromediterrània dels ministres d'Energia per

impulsar la integració subregional dels mercats i infraestructures energètiques.

Participació de Catalunya en la definició d'una política energètica de la UE

El Consell Europeu informal de Hampton Court prefigura l'establiment d'una estratègia i d'una política comuna de la UE en matèria d'energia. Les orientacions principals d'aquesta estratègia es discutiran sobre la base del *Llibre verd* de la Comissió.

En aquest context, durant la Presidència austríaca, Catalunya tindrà l'oportunitat de participar i influir, així, en el contingut de la *Comunicació de la Comissió sobre una política europea en matèria d'energia* prevista per a abans de final de 2006.

Victòria Romeu



Annexos



El Govern austríac

Àustria és una república federal democràtica (*Republik Oesterreich*) regida per una constitució que data de 1920, tot i que ha patit modificacions posteriors. Compta amb un sistema de representació popular, federal i bicameral (*Bundesversammlung*). L'Assemblea parlamentària està formada per dues cambres, el Consell Nacional, o *Nationalrat*, amb 183 membres, i el Consell Federal, o *Bundesrat*, de 62 membres.

El president de la República, escollit per sufragi universal cada sis anys, és qui assumeix la més alta representació d'Àustria. El poder executiu és exercit pel Consell de Ministres sota la direcció d'un canceller, que és designat pel president, per un període no superior a quatre anys.

Territorialment, Àustria es divideix en nou estats: Alta Àustria, Baixa Àustria, Burgenland, Caríntia, Estíria, Salzburg, el Tirol, Viena i Vorarlberg.

El 8 de juliol de 2004, Heinz Fischer (Partit Social Demòcrata) va ser elegit president amb un percentatge de 52,4% de vots davant del 47,6% de la candidata del Partit Popular d'Àustria, Benita Ferrero-Waldner, actualment comissària europea responsable de Relacions Exteriors.

Les darreres eleccions es van celebrar el 24 de novembre de 2002. Actualment, el Partit Popular (ÖVP) governa en coalició amb el Partit Liberal (FPÖ) sota l'autoritat del canceller Wolfgang Schüssel.

President de la República	Heinz Fischer
Canceller	Wolfgang Schüssel
Sotscanceller i Ministre de Transports, Innovació i Tecnologia	Hubert Gorbach
Ministre d'Afers Estrangers	Ursula Plassnik
Ministre de Defensa	Günther Platter
Ministre d'Agricultura, Boscos, Medi Ambient i Gestió de l'Aigua	Josef Pröll
Ministre d'Economia i Treball	Martin Bartenstein
Ministre de Ciència, Educació i Cultura	Elisabeth Gehrer
Ministre de Finances	Karl-Heinz Grasser
Ministre de Sanitat i de les Dones	Maria Rauch-Kallat
Ministre de l'Interior	Liese Prokop
Ministre de Justícia	Karin Gastinger
Ministre de Seguretat Social, Generacions i Protecció al Consumidor	Ursula Haubner

Agenda de la UE sota Presidència austríaca

gener	10	Consell d'Agricultura i Pesca*, Brussel·les	febrer	1	Miniplenari del PE, Brussel·les	març	2	Consell informal de Transport, Bregenz
	12	Consell informal JAI, Viena		2	Miniplenari del PE, Brussel·les		3	Consell informal de Transport, Bregenz
	13	Consell informal JAI, Viena		13	Eurogrup		6	Consell informal de Defensa, Innsbruck
	14	Consell informal JAI, Viena		13	Sessió plenària del PE, Estrasburg		7	Consell informal de Defensa, Innsbruck
	16	Sessió plenària del PE, Estrasburg		14	ECOFIN		9	Consell de Medi Ambient
	17	Sessió plenària del PE, Estrasburg		14	Sessió plenària del PE, Estrasburg		10	Gymnich, Salzburg
	18	Sessió plenària del PE, Estrasburg		15	Sessió plenària del CES		10	Consell d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors
	19	Sessió plenària del CES		15	Sessió plenària del PE, Estrasburg		11	Gymnich, Salzburg
	19	Consell informal d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Villach		15	Reunió de la taula del CdR		13	Consell de Competitivitat
	20	Consell informal d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Villach		16	Sessió plenària del CES		13	Eurogrup
	21	Sessió plenària del PE, Estrasburg		16	Sessió plenària del CdR		14	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	21	Sessió plenària del CES		17	Sessió plenària del CdR		15	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	20	Consell informal d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Villach		20	Consell JAI		15	Sessió plenària del CES
	21	Consell informal d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Villach		21	Consell d'Agricultura i Pesca		16	Consell informal d'Educació, Viena
	23	Consell d'Agricultura i Pesca		23	Consell d'Educació, Joventut i Cultura		16	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	24	Eurogrup		27	CAGRE		16	Sessió plenària del CES
	24	ECOFIN		28	CAGRE		17	Consell informal d'Educació, Viena
	29	Consell d'Agricultura i Pesca					20	CAGRE
	29	Consell informal de Comerç					20	Consell d'Agricultura i Pesca
	30	CAGRE					21	CAGRE
	31	CAGRE					21	Consell d'Agricultura i Pesca
							22	Miniplenari del PE, Brussel·les
							23	Consell Europeu de primavera, Brussel·les
							23	Miniplenari del PE, Brussel·les
							24	Consell Europeu de primavera, Brussel·les
							27	Consell de Transport, Telecomunicacions i Energia
							28	Consell de Transport, Telecomunicacions i Energia
							29	Consell informal de Joventut, Bad Ischl
							30	Consell informal de Joventut, Bad Ischl
							31	Consell informal de Joventut, Bad Ischl

*Per confirmar. La data d'elaboració d'aquesta agenda és el 27 de desembre de 2005.

CAGRE: Consell d'Afers Generals i Relacions Exteriors

CdR: Comitè de les Regions. Sessions a Brussel·les

CES: Comitè Econòmic i Social. Sessions a Brussel·les

Consell JAI: Consell de Justícia i Afers d'Interior

ECOFIN: Consell d'Economia i Finances

Gymnich: Consell informal de Ministres d'Afers Estrangers

PE: Parlament Europeu

abril	3	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	4	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	5	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	6	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	7	ECOFIN informal, Viena
	8	ECOFIN informal, Viena
	9	ECOFIN informal, Viena
	10	CAGRE, Luxemburg Consell de Desenvolupament
	11	CAGRE, Luxemburg
	19	Sessió plenària del CES
	20	Consell informal de Competitivitat, Graz Sessió plenària del CES
	21	Consell informal de Competitivitat, Graz
	22	Consell informal de Competitivitat, Graz
	25	Consell d'Agricultura i Pesca, Luxemburg Consell informal de Sanitat, Viena
	26	Sessió plenària del CdR Miniplenari del PE, Brussel·les Consell informal de Sanitat, Viena
	27	Sessió plenària del CdR Consell JAI, Luxemburg Miniplenari del PE, Brussel·les Sessió del CPS
	28	Consell JAI, Luxemburg Sessió plenària del PE, Estrasburg

maig	4	Eurogrup
	5	ECOFIN
	15	Sessió plenària del PE, Estrasburg CAGRE
	16	CAGRE Sessió plenària del PE, Estrasburg
	17	Sessió plenària del PE, Estrasburg Sessió plenària del CES
	18	Consell d'Educació, Joventut i Cultura Sessió plenària del PE, Estrasburg Sessió plenària del CES
	19	Consell d'Educació, Joventut i Cultura Consell informal de Medi Ambient, Eisenstad/Rust
	20	Consell informal de Medi Ambient, Eisenstad/Rust
	21	Consell informal de Medi Ambient, Eisenstad/Rust
	22	Consell d'Agricultura i Pesca
	23	Consell d'Agricultura i Pesca
	28	Consell informal d'Agricultura, Krems
	29	Consell de Competitivitat Consell informal d'Agricultura, Krems
	30	Consell de Competitivitat Consell informal d'Agricultura, Krems
	31	Miniplenari del PE, Brussel·les

juny	1	Consell JAI, Luxemburg Consell d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Luxemburg Miniplenari del PE, Brussel·les
	2	Consell JAI, Luxemburg Consell d'Ocupació, Política Social, Salut i Protecció dels Consumidors, Luxemburg
	6	Eurogrup, Luxemburg
	7	ECOFIN, Luxemburg
	8	Consell de Transports, Telecomunicacions i Energia, Luxemburg
	9	Consell de Transports, Telecomunicacions i Energia, Luxemburg
	12	Sessió plenària del PE, Estrasburg
	13	CAGRE, Luxemburg Sessió plenària del PE, Estrasburg
	14	CAGRE, Luxemburg Sessió plenària del PE, Estrasburg
	15	Consell Europeu, Brussel·les Sessió plenària del PE, Estrasburg
	16	Consell Europeu, Brussel·les
	19	Consell d'Agricultura i Pesca, Luxemburg
	20	Consell d'Agricultura i Pesca, Luxemburg
	26	Consell de Medi Ambient, Luxemburg CAGRE*, Luxemburg
	27	Consell de Medi Ambient, Luxemburg CAGRE*, Luxemburg
	29	Consell de Competitivitat*, Luxemburg

Perspectives financeres 2007-2013

Acord definitiu del Consell Europeu (17 desembre de 2005)

PERSPECTIVES FINANCERES 2007-2013 (MILIONS D'EUROS A PREUS DE 2004)									
Crèdits de compromís	2006 (a)	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total 2007-2013
1. Creixement sostenible	46.621	51.090	52.148	53.330	54.001	54.945	56.384	57.841	379.739
1a. Competitivitat per al creixement i l'ocupació	8.791	8.250	8.860	9.510	10.200	10.950	11.750	12.600	72.120
1b. Cohesió per al creixement i l'ocupació	37.830	42.840	43.288	43.820	43.801	43.995	44.634	45.241	307.619
2. Conservació i gestió dels recursos naturals	56.015	54.972	54.308	53.652	53.021	52.386	51.761	51.145	371.244
Incloent-hi pagaments directes i despeses relacionades amb el mercat	43.735	43.120	42.697	42.279	41.864	41.453	41.047	40.645	293.105
3. Ciutadania, llibertat, seguretat i justícia		1.120	1.210	1.310	1.430	1.570	1.720	1.910	10.270
3a. Llibertat, seguretat i justícia		600	690	790	910	1.050	1.200	1.390	6.630
3b. Ciutadania		520	520	520	520	520	520	520	3.640
4. La UE com a soci global	8.501	6.280	6.550	6.830	7.120	7.420	7.740	8.070	50.010
5. Administració	3.436	6.720	6.900	7.050	7.180	7.320	7.450	7.680	50.300
Compensacions (b)	1.041	419	191	190					800
Total crèdits de compromís	117.956	120.601	121.307	122.362	122.752	123.641	125.055	126.646	862.363
Crèdits de compromís en % de l'RNIB	1,12%	1,10%	1,08%	1,06%	1,04%	1,03%	1,02%	1,00%	1,045%
Total crèdits de pagament	114.740	116.650	119.535	111.830	118.080	115.595	119.070	118.620	819.380
Crèdits de pagament en % de l'RNIB	1,08%	1,06%	1,06%	0,97%	1,00%	0,96%	0,97%	0,94%	0,99%
Marge disponible	0,16%	0,18%	0,18%	0,27%	0,24%	0,28%	0,27%	0,30%	0,25%
Sostre per als recursos propis en % de l'RNIB	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%

(a) La despesa del 2006 s'ha desglossat d'acord amb la nova nomenclatura per al període 2007-2013 amb l'objectiu de facilitar les comparacions.

(b) Aquestes quantitats corresponen a les disposicions financeres del protocol relatiu a les condicions i els ajustaments per a l'adhesió de Bulgària i Romania a la UE.



Österreich 2006 • Präsidenschaft der Europäischen Union
Austria 2006 • Presidency of the European Union
Autriche 2006 • Présidence de l'Union européenne

<http://www.eu2006.at>



Generalitat de Catalunya **Patronat Català Pro Europa**

Bruc, 50, 2n - 08010 Barcelona
Tel.: +34 935672626 – Fax: +34 935672628
pcpe@infoeuropa.org

Gran Via de Jaume I, 46, 5è - 17001 Girona
Tel.: +34 972222092 – Fax: +34 972221120
pcpe.girona@infoeuropa.org

Anselm Clavé, 2, 6è - 25007 Lleida
Tel.: +34 973230260 – Fax: +34 973239284
pcpe.lleida@infoeuropa.org

Rambla Nova, 118, 2n 1a - 43001 Tarragona
Tel.: +34 977245958 – Fax: +34 977228434
pcpe.tarragona@infoeuropa.org

Rue de la Loi, 227 - 1040 Bruxelles
Wetstraat, 227 - 1040 Brussel
Tel.: +32 (0)2 2310330 – Fax: +32 (0)2 2302110
pcpe.bru@infoeuropa.org

www.infoeuropa.org



**EUROPE
DIRECT**

XARXA D'INFORMACIÓ